

PERŽVALGA.

— Viename iš senesnių „V. L.“ buvo pranešta iš Vilniaus apie bauriųjų žmogžudystę, papildytą Antokolije ant tulos žydų šeimos per kaiminystę stovinčius kazokus. Sudas dabar keturius iš tų piktadėjų nubaudė: 1 ant 20 metų sunkių darbų, du po 18 m. ir 1 ant 12 m. — Kodėlgi jų vyresniųjų nenubaudė, jog buvo aiškiai sužinota, kad su jų žinia piktadarystė atsitiko? Bet despotiška valdžia randa kaltininkus vien tik tarp tamsių žmonių, tarp jos tarnų—ne.

— Miestelis Smorgoniai, Vilniaus gub., tapo paversti į miestą, ir gavo įvelijimą nuo valdžios suorganizuoti sau iš pačių miestėlėnų valdžią.

— Neseniai per Vilniaus miestą oru perlėkė didelis, šviesiai mėlinas kamuolys, didumo sulyg mėnuliui, iš kurio orė biro kibirkštis, sutverdamas lakunui neva ilgą, plačią uodegą. Jis lėkė naktovidėj, ir išuokdamas už oriregio (horizonto) skliaučų, padarė didelį trenksmą, lyg perkuno griovimą. Tai buvo aerolitas (—apvalaina atskala nuo šaujomų žvaigždžių). Žmonės pranašauja busent didelės nelaimės.

— Sako, jog Vilniaus vyskupas Ropp, caro dėdė Miką Aleksandraitį, buvusį prie atidengimo Katrės-Kekšės Vilniuje paminklo, užkvietęs į Aušros Vartų bažnyčią, ir ten akyvaidoje „stebuklingos“ Motinos Dievo išgyręs visos caro šeimos gerus darbus ir liepęs susirinkusiems meldžionims pagiedoti ant garbės caro giminičio: „Po tavo apgynimo“. — Ar ilgai dar žmonės nepraregės, kam Lietuvos dvasiškija tarnauja?!

— Krito karėje paskutinį laiką šie lietuviai — Kauno gub.: Juozas Špera, Vincas Brizauckas, Lud. Žabačin; pa liko ant karės lauko: Stan.

Buteikis, Juoz. Astauckas, Jonas Dongveckas, St. Gasparavyčius, L. Dambinckas, Pr. Dubinckas, Pet. Karbauckas, Pr. Guščikas, Kar. Pranevyčius, Nik. Vaičiukas, St. Jakimavyčius. Gardino gub.: K. Saminis, K. Sakarukas, K. Silvanavyčius, M. Danilauckas, A. Sigalavyčius, M. Paždžekas, A. Malevyčius, A. Akevyčius. Vilniaus gub.: St. Krienas, J. Kalasinkis, ir tt.

— Buvo rašyta „Vienybėje“ apie areštavojimą Kaz. Šeškevyčiaus, kurį įklampino nelaimėn Garliavos kun. Taukevyčius, iškeikdamas viešai per pamokslą už tai buk Š. skaitęs ir dalinęs priešingus valdžiai atsišaukimus, platinęs bedievystę ir tt. Žandarai, žinoma, tuom pasinaudojo. Šešk. areštavotas išsėdėjo mėnesį Kalvarijos kalėjime ir užstačius 500 rub. kaucijos, tapo paleistas. Teismas bus, žinoma, vėliaus. — Teip dvasiški piemens gano aveles!...

— Provos S. L. A. su S. L. R.—K. A. 30 spalnio nebuvo; ji tapo atidėta kaip mums raštos provos komitetas, ant 3 lapkričio. Priežasčių atidėjimo nežinome.

— Išėjo iš po spaudos 5 n. „Darbininkų Balso“, kur randame paminėta, jog L.S.D.P. ištikrųjų ketina įtaisyti Lietuvoje slaptą spaustuve. Toliaus randame, korespondencijų skyriuj, žinutę iš Šiaulių, apie aną garsųjį Kairių dvaro balių, apie kurį mes savo laiku pranešėme „Vien. Liet.“ skaitytojams, ir kur buvo minėta, kad susirinkusieji ant to baltaus ketino įtaisyti lietuvišką spektaklių naudai „Raudono Kryžiaus“. Mes tą žinią paėmėm tadą iš cenzurinių laikraščių. Bet už tai paskiaus gavome išgirsti nuo p. V. Kapsuko per „Lietuvą“ ilgoką notaciją, kad tokias žinias panaudojant, girdi, reikią labai atsargiai apsieiti (lyg kad galima kassyk nubėgt ant vietos ir persitik-

rint apie jų teisingumą!) p. K. tada savaip aprašė apie tą balių ir stengėsi jame dalyvavusius (buržuazus) apginiauti nuo užmetomų pataikavimų valdžiai. „Darb. B.“ korespondentas tikrai patvirtina, kad ten buvo susirinkusi „tikra demokratija, kuri sugriovus aristokratiją, bandys užsisėsti ant varguolių sprando“. Korespondentas gailisi, kad buvo nuėjęs ant to baltaus o mės... nesigailime, kad teip pranešėme, kaip radome... Nepasitikime per daug ant buržuazų, kaip daro p. K., kad Lietuvos laisvė-politiška ir ekonomiška — priguli nuo rėmimo jų reikalų.

Isz Lietuvos.

Naumiestis, Suvalkų gub.

Šimet rugsėjo mėnesis nors iš pradžios buvo labai šaltas, bet ant pabaigos labai gražus; tik truputį negerai, kad lietaus per mažai, — rugiai labai prastai išsižiuri. Vidurys rugsėjo buvo labai šaltas, bene dvi naktis buvo po 2 laipsniu šalčio, teip kad viską nušalnojo kas tik buvo da nepribrendę — sodų vaisius, lepias daržoves: agurkus, pupas ir tt.; nušalnojo laukuose žirnių virkščias, bulvių kamienius, kurie buvo gražiai žali; tokią ankstyvą šalną niekas nepamena mus krašte.

Žmonės visur—kur skundžiasi ant blogų metų. Šimet didelė daugybė ukininkų ir daržininkų rugių ir kviečių sėklą pirkė, o ir duonos kaip kam visai striukai; sėklą gavo pirkti Naumiestiškiei daugiausia iš Prusų, — žinoma, geresnės veislės; nes ir patarlė yra nuo senovės: „blogi metai sėklą taiso“. Daugumas ukininkų suskato grabiuoti (grioviuoti) savo laukus, nes dabar antri metai blogesni iš priezasties šlapumo. Mat kai vargas žmonės pristumė prie apsukrumo...

Šiame laike apie Naumiestį suvis tyku; apie karę jam pabodo žmonėms tauškėti, įvairiausi karės paskalai atgriso. Apie spaudą lietuviškų knygų pasibaigė šnekos; pirmiaus budavo inteligentiškesnis žmogus nė praeit negali, tik ir eidavo klausimai:

— Kas girdėt apie spaudą?

— Ar dar nespaudina?

— Kur spaudis? kas spaudis? ir ką spaudis?

— Ar gausime šimet kalendorius liuosai nusipirkti?

— Aš atveš knygų, laikraščių, kalendorių, ant turgaus? ar bus galima be baimės juos vartoti?

Atsakius, kad nieko dar ypatingo apie spaudą nesigirdėti, žmogus, lyg nuliusta, lyg už pyksta. Kam, esą, da tas paskalas paleidžia, kam mus vargšus valdžia ant juoko laiko?! — Žinoma, kad vertėtų visiems daugiau apie Lietuvos žmones pasirupinti. Bet, kamgi tas kait?!...

Na, nors tiek geriau, kad tas paskalas apie spaudos leidimą nors žmones truputį sududino, ir dabar už neišsipildymą išsaukė piktumą.

Naumiestyje per šv. Kryžiaus atlaidus buvo smarkios peštynės; keli pusgalviai susipykę, žinoma už merginas, kaip žvirbliai, išėjo ant peilių prieš vieni kitus; mat viena kuopa ketino kitai kuopai siauryti ausis, o šita kuopa, laužti augštyn pirmiemsiais; taigi per patį kaitį atlaidų pasidarė vienoj vietoj košelyna, kad tik kraujai į šalis triško; žmonės tamsunai išsyk mislyjo, kad „japonai vainą“ pradeda, ir nori Naumiestį užimti, bet pamatę savuosius brolius ir sunus besikaujant, emė šaukti žemskius; bet tie dėdės išsisklaidė, kaip žydo bitis, pakampiais kur snoglinėjo; tvarką daboti tai jiems ne galvoj. Kol žemsargiai atlapsnojo, ir nuvedė kaituo

lius į šaltąją atonštį, jau kelių buvo nosys užlauštos, ausys apipiaustytos, ir vieno kaklas pervertas su peiliu. Tuli išsigandę, ištruko, ir išbėgo užrubeziuos, o kitus, ištraukę tyrinėjimą, paleido, žinoma, iki teismui; bet ir tie rengiasi į užruberį kurti, juo labiau kad, kaip dabar sako, pigesnė esanti kelionė; žinoma, nekas per nauda iš tokių gozelių ir užrubezyje; paskui tik lietuvių vardą zemina.

Sintautuose, 25 rugsejo naktį, nežinomi „špicbukai“ išplėšė degtinės manopolkę, iš kurios paėmė apie 5 gorčius spirito, ir pinigais 15 rublių. Tapo suimti trys vaikinai, kurie buvo nužvelgti tame darbe. Gudijoje vagia stebuklingus, „nerankoms dirbtus“ paveiklus šventųjų-stebukladarių, o Lietuvoje pradeda degtinę išvaginėti. Niekam ir nereikia tos viliokės, su kuria valdžia traukia iš žmonių gana vargiai uždirtus pinigus.

Skaitome 34 n. „Vien. Liet.“ apie kunigo Jakščio Worcesteryje, jo giminaitės ir „žento“ veikalus. Jakščio iškupčiauta giminaitė Eimaičiui, tai turbut bus Konstancija Šlekiutė iš kaimo Rudzių, Naumiesčio parapijos. Užaugo pas tėvą gana dykinama, neva buvo leidžiama į miesto mokyklą, bet budama po dievuočių ir kunigų globa ant nieko gero neišėjo. Truputį paaugusi, išbėgo su bernu Užupiu į „Essus“ slaptinai; Šlekys apie tai išgirdęs, nuvažiavo ir parsivežė dukterį namo, ir radęs „palaimintame stone“ nusiuntė kunigui dėdei, Jakščui, ant „kupčystos“, bet nabagai, kaip matyt, nenuisėkė.

Tai komedijos dėl tų pinigų!
Skaitikas.

Vilnius.

(Keletas žodžių apie *tvarką kariumeniško kalėjimo*.) Kareiviams, nusudytiems per pulkavą sudą ant 2-3 mėnesių

kalėjimo kariumeniškam kalinyj, laikas užrakinimo faktiškai prasitęsia iki 4-5 mėnesių, dėka sekančioms aplinkybėms. Mat kareiviškų kalėjimų Rusijoje yra labai maža: jie yra tikrai kai-kuriuose didesniuose miestuose. Taigi tuojaus po sudo valdžios imama ieškoti vietos kalėjimuose, kur galima būtų įbrukti nubausintieji kareiviai, o tie belaudami tokios sau laimės, sėdi vietinėje „gauptvahtoje“, kurioje kalinių sąlygos nė kiek nėra geresnės už sąlygas kareiviškų kalėjimų, jeigu da ne blogesnės, kadangi „gauptvahtų“ komendantai labai dažnai „užmiršta“ prisiųtinėti valgi užrakinintiems. Nusudytiems prisiėina parsėdėti „gauptvahtose“ iki surandajiemis vietą kareiviskose kalėjimuose kartais daugiau kaip mėnesį, o kartais net ir 2-3 mėn.; kalėjimo gi rakas (terminas) visada skaitosi nuo dienos pribuvimo apsudyto kalėjiman. Tokiu būdu vienvalios galima rasti „gauptvahtose“ besikankinančius tuos bėdžius kareivius, laukiančius progos pradėti savo bausmę. — Skaidriai iliustruoja viršui minėtą faktą sekantis pavyzdys. Pradžioje balandžio Vilniaus aprinkio („okružno“) sude buvo perkratinėjama byla dviejų kareivių iš gardiniškio tvirtynės batalijono, kurie girti įždė oficerą. Sudas įžeidimo oficeriaus nesurado, o už girtavimą nubaudė juos ant 1 mėnesio kareiviško kalėjimo. Iki sudui jie buvo laikomi po priežiura vietiniame saratoviškiam pulke, kur juos prisiuntė iš Gardino ant sudo. Po sudo juos pasodino „gauptvahton“ laukiant atsidykinant kur kareivių kalėjime vietos. Jieškojo, jieškojo vietos ir, ant galo, 15 gegužės, juos išvarė į Kronštado kariumenišką kalėjimą. Pabuvus 10 dienų kalėjime vėl juos pareikalavo policijon. Mat tapo surasta per

kokią ten vyriausybę, kad nevisai taip tapo išpildyta bausmė: už girtuokliavimą turėjo sudyt ne kariškai-aprinkinis, bet pulkavas sudas. Sugražino juos atgal, iš kur buvo atvaryti, ir tenai jau pulkavas sudas nusudyjo jos apie vidurį berzelio ant 2 mėnesių kareiviško kalėjimo. Po sudo vėl juos pasodino „gauptvahton“ laukiant progos atsituštinant kar. kal. vietos, ir tikrai pradžioje rupgiučio juos išvarė į Peterburgo kareivišką kalėjimą ant 2 mėnesių.

Gardinas.

Po demonstracijų policijinės sąlygos pasidarė bauriausios. Po gatves šmizinėja gaujos persirengusių žandarų, žemskių; jie puolasi ant ramių gyventojų, iškrato, o tankiai dar pavaišina storais guzais. — Dienoje atidengimo Katarinos II-osios paminklo Vilniuje, čia nykštėje gimnazijoje atsitiko šioks nusidavimas. Mat tą dieną gimnazijos svetainėje buvo parengta skaitymai su parodymais ukanotų paveikslų. Ant tų skaitymų buvo užkviesta mokiniai visų penkių pirmųjų klasių. Bet vos tik pradėjus skaityt, tapo persusirinkusius išdauzyta langų stiklai ir parengta chemiška obstrukcija... Pakilo baisi smarvė taip, kad prisiėjo su skaitymais pasiliauti.

„Posled. Izv.“

Isz Szkotijos.

Kad vietiniai lietuviai neskaito jokių knygų ir per tai kenčia už savo tamsybę viso kius vargus, tai reikia pakaltinti mūsų buvusiuosius dvasiškus „vadovus“. Paimkim tik paskiausią čia atsibaldžiusį kun. Čuberki. Lietuviai taip dar stipriai ikišiol buvo laikomi kunigų naguose, kad kuriam nors iš jų išvažiavus, visi neišpasakytai nusiminda vo, tarsi kas būtų atplėšęs

jiems po dalį širdies. Pamatęgi kunigą, puldavosi visi kaip prie aniuolo. Atvažiavus Čuberkiui irgi tas atsikartojo. Tas matydamas, kaip lietuviai jį pasitiko su džiaugsmo ašaromis ir su bučiavimais alkunių, sumastė, kad čia dirva kišenė yra labai derli. Taigi pirmiausia iškeikė lietuviškus raštus ir visokius „bedievius“, perstatydamas tą viską už baisesį daigtą tikėjimui. Toliaus apsiskelbė atsivežęs „cudauņu“ rožančių, varpelių, medalikėlių, kurie vis kaštuoja gerus pinigus, nes buvo atvežti nuo „šv. tėvo“, o tuos visus pinigus teipgi jis, girdi, siųsiąs pas „šv. tėvą“, kad tas atlaikytų už visus škotijiečius lietuvius mišias. Tačiau, ant jo nelaimės, mažai tesirado tų „cudauņu“ pirkėjų, išimant keletą moterėlių. Ant galo kun. Č. pradėjo rinkti aukas ant kokios ten Lietuvoje sudegusios bažnyčios. Aukavo visi — „bedieviai“ ir „dievo buliukai“, „cicilistų motinos“ ir „Jezaus avelės“. Ant galo kunigas pagarsino, kad esąs susirinkęs į 400 rublių ir išsiuntęs į Lietuvą. Kitą nedėdienį kun. Č. įlipęs sakyklėn, išitraukė iš kišenės kokią popierą, pasakė jog tai esąs iš Lietuvos atarašas su padėkavone, kurį perskaitęs, vėl įsidedo kišenėn. Ar tai ištikrųjų buvo kokia gromata, ir ar nusiuntė kun. Č. surinktus pinigus, šiandien nieks negali žinoti. Paskiaus iškeikęs dar sykį „bedievius“, kun. Č. iškeiliavo Lietuvon, žadėdamas nepoilgo sugryžti. — Mat kunigai čia atvažiuoja neskelbti meilę artimą, bet dar aršiau sukiršinti lietuvius vienus prieš kitus ir prisipilti pinigais savo kišenės. *Škotijos Senis.*

Nuo Redakcijos.

Už korespondencijas ir apgarsinimus „Vienybės“ redakcija neatsako.

Isz spaudos.

Ulandos bei Yldegini pasargos.

Jau ką mudu, Yldegini, anąsyk emėva į darbą kn. Dembskį, ale kad Paryžaitė nutverė, tai jau gana! („Žv-dė Nr. 36). Štai „Atsakymas“. Bet antko tas atsakymas, tai visam straipsnyj to nerasi.

„P. Demskis, įpuolęs į baidą pasiją, išdergė mane ir „Ž.“ taip nešvariai, kad garsiausias Paryžiaus stangretas galėtų jam pavydėti tokio mokslu, semiamo iš „cloaca maxima“.“ — Šiteip pradėjus ir varo iki galui: nė ji parodo už ką D-kis ją ir „Žv.“ išdergė, nė parodo N-rį „Vienybės L.“, kuriame tas „išdergimas“ buvo atspaudintas. Visai nabagė užmiršo, kad ji ne ypatingai, ne žodžiais kalbasi su kun. D-kiu, o tikrai raštu ir tai viešai.

— Suprask, n'išmanėli, kad tai Paryžaitė, — ar tai jai gražu būtų varžyti save kokiais tų įstatymais, arba prisilaikyti tvarkos? Paryžaitės, sako, visos tokios...

— Teisybė. Ale ji taip-pat neblogai pažįsta tą „cloaca maxima“ (turbūt tą pačią, kur viens iš Viktoro Hugo „Vargdienių“ didžvyris, Tenardie, gyveno). Štai kaip toki žodeliai: „lai sau, mažčiau, senelis ramiai dieneles pribaugia“ — dailiai skamba, bet anaipol ne „inteligentiškai“.

— O gal ji nė ne inteligentė. Juk Tenardie buvo ir paryžietis, o kloakoje gyveno, tai ir paryžietės gali tokios atsirasti. Juk, anot to kunigėlio, kad ir buvęs Paryžiuj, ne padarysi iš avių ryžių.

— Palauk. Tu kalbi: paryžietė, tai Paryžiuj gyvenanti; o čia pasirašo „Paryžaitė“, tai yra Paryžiaus duktė. Ugi štai jos tėvas, Paryžius, net stangretą turi: taigi Paryžaitė ne bile kokia — ji su karieta važinėja!

— Kas ką. Vienok vartoti

tokius žodžius kaip „p. Demskis savo drebančia ranka“ griebė už plunksnos, arba: „išklypusio iš vėžių, žmogaus plikoje ar žiloje galvelėje“, — ir čia pasisako: „aš jo nemačiau!“ — taip spėti tikrai gali čigonkaitė, o ne Paryžaitė. Ne mačius, nė girdėjus ir šneka, kas nereik, o ko reik — nepadavė, ir jokios kritikos neatliko, ką turėj atlikt. Aš irgi nemačiau kun. D-kio, o nors žinau, kad senas, vienok už jokių pinigų nesiginčyčia, ar jo ranka dreba, ar ne. Arba vėl: lai senelis „dieneles pribaugia“. Ne viena paryžaitė ir ne vienas ne senelis gali daug pirmiau pribaugti savo dieneles... Paryžaitė, užstodama už tikėjimą, nė nepamislijo apie tai, kad „nežinai nė dienos, nė adynos“, kaip raštas šventas sako. „Pribaugia“... Tame žodyj tuno treškimas kito smerties... Nors turime tiesą geisti smerties tiems, kurie daro smertį nekaltiems savo pavaldiniams, tai Paryžaitė su „Ž-de“ neturi tiesos geisti k. D-kiui smerties, nes jis nė vieno žmogelio, turbūt, nenužudė... „A-a! — sakys Paryžaitė su „Žvaigžde“, — ale jis mums ne vieną avelę prazudė ir ne vieną dušėlę nužudė“. Ant to atsakau: „ir jus nužudyt kit jo dušėlę, — „wet za wet!“ — kunui pragaišties negeiskit, kol jis gyvas“.

— Ir kita logika Paryžaitės: nieks girdi neužpuldinėtų, „jeigu tamsta ramiai sėdėtum“. Kas gi ramiai sėdi? Juk ir Paryžaitė, be abejonės, ne visai ramiai sėdi Paryžiaus kargietoj... girdi stangretą pliaukinant su papliauška... o ir ji pati neiškentė nepliaukstėlėjus... su „Žvaigžde“.

Tai mat.

Politiszkos žinios.

Politiszki sanvaitės nuotikiai.

Amerika. Republikonų laiš kraščiai su didele širdperša

konstantiravo faktą, kad socializmas pastebėtinai sparčiai tarp žmonių platinas. Ypač tai tas galima matyti dabar prisijartinant rinkimams prezidento. Taip štai, jie rašo, kad praėjusią sanvaitę socialistų kandidatas, E. Debs, laikė New Yorke ir kituose rytinių valstijų miestuose didelius susirinkimus, ir nežiurint ant to, kad įžangos buvo mokama nuo 10 iki 50 c., svetainės visur buvo kimština pilnos klausytojų ir visi kalbėtojai per visą kalbos laiką plojo su delnais bei žadėjo balsuoti už socialistus. Republikonai ypatingai bijo socialistų įtekmes Vakaruose, kur valstijose Indiana ir West Virginia vargiai sako ką balsų gaus. Debs savo gražia iškalba daug balsų gavo ir Pensilvanijos valstijoje. Jis kalbose siekia tiesiog į žmonių širdis, sakydamas, kad socialistų partijanors šįmet nepergalės partijų senųjų, bet ji turi kantrybę ir laipsniai ruošiasi tolesnin. Socializmas, sako, yra ne reformos, bet rami revoliucija. Ji „nugriaus kapitalizmą, palaisvys darbininkus, iškels moteriškę į lygumą su svietu, atbudavos draugiją, darbininkai gaus darbą tik nuo darbininkų, apšauks laisvę darbo per visą svietą ir sutvers žmonių tokiame pavidale, kokio dar nebuvo ant šio pasaulio“. — Taigi broliai, balsuokitė už socializmą!

Prancuzija. Socialistų vadovas, M. Žores, užmezgė propagandą priversti visų stambesnių višpatysčių parlamentus išduoti rezoliucijas, kad karė tarpe Rusijos ir Japonijos būtų užbaigta kuogreičiausiai įsimašiant pašalinėms šalims.

Kynija. Anglijos pasiuntiniai sako, kad Kynijoje padėjimas svetimtaučių daug blogesnis dabar, negu kad buvo prieš ganą garsųj sukilimą bokserių 1900 m. Pilni užkampiai yra užsimezgusių slaptų draugijų, kurios sėja tarp visuome-

nės neapykantą svetimtaučių ir ta sėkla rėnuaina veltui: visur — kur apsireiškia tarp gyventojų baidus įtūžimas ant europiečių Valdžios perka karštas reikmenis ir gamina sąkrovas, o muštrai kareivijos visose provincijose einasi dieną ir naktį.

Roma. 23 spalinio popiežius akių bluosto per naktį nesudėjo belaukdamas žinių iš Prancuzijos, kur deputatų kambaryj ejosi diskusijos, ar Prancuzija turi liautis kovoti su popiežija, ar galutinai patraukti visokius su ja sąryšius. Gavęs žinią, kad Premier'as Combes įstengė patraukti savo pusėn didesnę dalį deputatų, popiežius rankas kėstelėjo ir ištare: „Teišsipildo Dievo valia“. — Mat Dievas išrinko Combesą, kaipo rykštę nubaudimui kunigijos, iš pačios kunigijos tarpo; taip kaip Combes pirmiaus buvo kunigu. Ir ta rykštė šiandieną baidiai plakta Romos kunigaikščius.

Vokietija. Kanclierius von-Biulov gavo po savo valdžia net patį Vokietijos ciesorių, kuris tapo priverstas pasižadėti visas viešas popieras pirmiaus perduoti von-Biulovo cenzurai, o tada jau jos bus garsinamos. — Garsingas milijonierius, žydas James Simon, tapo per keizerį įdėtas į Prūsijos lordų namą. Minėtas Simon yra didis globėjas dailos, ir neseniai padovanojo Berlyno Dailos Muzėjui 300,000 dolerių.

Rusija. Ministras Sv.-Mirsky išleido formalšką užkvietaimą į visas gyventojų luomas, drauge į „žemstvas“ ir ukininkus, pasiūsti savo atstovus į komitetus, kurie yra paskirti peržiurejimui ir panaujinimui Rusijos įstatų. — Tai vėl vienas lašas vandenio ant besiliepsnančios progresyviškos evoliucijos!...

KARĖ

Maskolijos su Japonija.

Baltiko laivynė ištikrųjų buvo užtraukusi ant savo padangės juodą debesį, kurs penkes dienas, po žinomo incidento pakraščiuose šiaurinių marių, vis grumzdė užgulti ant Maskolijos ir ištėksti rusėią naują karę su žiaurum priešū—Anglija. Bet šita karė nebutų buvusi imtynėmis vien tik tarp Rusijos ir Anglijos, ji būtų įtraukusi ir kitas Europos šalis, o ypatingai Prancuziją, kuri būtų buvusi priversta padėti savo draugei—Maskolijai. Prancuzija, kaip lygiai ir Vokietija kruptelėjo to naujo ir baisaus konflikto, ir šoko iš visų spėkų priešus taikinti, glostyti. Jų pastangoms dėka, šiandien turime tą, kad Rusija ir Anglija visą tą atsitikimą perdavė į tarptautišką tribunolą, kuris jį perkratys Haagoje, ar kur kitur, ir nuspręs nuo Rusijos Anglijai už padarytą blėdę atlyginimą. Kas privertė maskolius šaudyti į niekuo nekaltus anglikus žvejus, dar visgi tikrai nežinoma. Maskoliai tvirtina atsispyrę, kad juos buk buvę apnykę japoniški torpėdlaiviai, tuomtarpu anglai sako, kad tose vietose jokių torpėdlaivių nebuvo, nes ta vieta yra vieninteli žinoma, kaipo vieta žvejų jimo ramių valtininkų, o—priduria su ironija—kad maskoliams prisivaidenotorpėdlaiviai vien tik po įtekme žinomos dvasės, išeinančios per stiklinį kaklą. Kaip iš tikrųjų yra, nežinia. Tą parodys su laiku ištardymai, kurie dabar akilai per abi užinteresuoti pusi yra varomi. Gana to, kad dalis Baltiko laivynės pasiliko Ispanijos pakraščiuose, kaipo kaucija bylos, o kita dalis išsinešino į viduržeminių marių pakraščius. Abidvi dalys yra ištolo apsiaubtos per stiprias spēkas angliškos laivynės. Ja-

ponaigi, išgirdę apie kalbamą incidentą, tuo tą ištulkojo savaip; jie sako maskoliai tyčia jieško sau padaryti kliutis, kad nereiktų plaukti į karės lauką. Kaip ištikrųjų yra, atkartojame, dievai vieni težino. — Apie karės eisną Mandžurijoje tiek yra žinoma, kad tarpe Mukdeno ir Liaojango viervalios įvyksta tai menkesni tai smarkesni mušiai ir pavėrimai dienos metu vienos vietos iš vienu rankų, kitas bent po kelis syk. Teipgi apie Portą Arthuro, jog japonai uždegė su bomba didelę rusų sąkrovą parako ir tuomi pridarė daugelį blėdies. Šeip jau kas yra svarbesnio, tai jei bent kad Kuropaškin tapo apšauktas per carą vyriausiu valdytoju visos Rytų Azijos kariaunos, ir kad Aleksiejev jau iškeliauo Peterburgan.

Dalis darbu.

☞ BOSTON, MASS. Čia susiorganizavo įvairių vertelgų ir vaizbunų draugija, su mieriu iškelti karę organizuotiems darbininkams. Prisirašė jų prie tos draugijos apie 500, ir užmezgė fondą nuo \$250,000.

☞ WILKES-BARRE, PA. Čia ir kitose Pensylvanijos apie linkėse visi unijistai angliakasiai 29 spalinio šventė savo unijos prezidento, J. Mitchelio, šventę. Šventė buvo, kaip paprastai geri krikščionys atšvenčia šventes, pagarbindami dangaus šventuosius: zaidė muzikė, žmonės girtuokliavo, o politikieriai pasinaudojo progą įkalbinėti mynioms savo partijų gerumą.

☞ YOUNGSTOWN, OHIO. Carnegie plieno dirbtuvėse buvo priimta į straikierių vietas šašai (skabs), kuriuos, išėjusius iš darbaviečių, užpuolė straikieriai mušti. Skebsai besigindami nušovė du unijistus.

☞ FALL RIVER, MASS. Textilių straikas tebesitensia jau 14-ktą sanvaitę. Aplinkybės

straikieriams balsios. Apie duoną tai jau nėra ką ir kalbėt, kad kiti nebetuři kuom apsilikt. Salvation Army peni kasdiena po 1500 žmonių.

Isz Amerikos.

Darbai manija ko. Amesbury, Mass., kažikoks pabludėlis ant tulos gatvės norėjo išnuodinti visus žmones. Dalykas dėjos teip: žmonės rytmetij rado iš nakties prikabineta prie durių blešines, pripildytas su nuodingoms vilkuogėms. Vienas žmogus tų uogų paragavo ir tik ką nenumirė. Piktadėjo nesugavo.

Čigonų

žmogų dystė.

Netoli Philadelphijos, mjestukij Phoenixville, pravažiuodami čigonai pavogė tulo Mierskio vaiką, seną 4 metų. Tą pačią dieną žmonės berankiodami kaštonus miške rado tą vaiką užmuštą, o prie šalies jo gulėjo kuoka aplipusi kruvinais plaukais. Čigonus vienok pasisekė areštuoti, kuriuos policija vos apgynė nuo įnirtusių gyventojų, šaukusių piktadėjus nulinduoti.

Nenusidavė

prigaut.

Neseniai Pomeroy, Ohio, tulas pavieto kasierius sumislijo štai kokią šelmystę. Įlipo kelnorėn ir liepė savo dukterei, kad ji tenai užrakintų, o pati nubėgus pagriebtų iš izdo pinigų. Darbas tapo atliktas ir kasa tapo per dukterę apvogta netoli \$15,000. Kada šelmį areštavojo, jis pasisakė, kad ji ličynuoti plėšikai uždarę kelnorėj. Bet tiesdarystė jo pasakos nepaklausė, ir uždarė cypėn.

Daktarai miršta baidu.

Chicago, Ill., daktarai sutvėrė savo uniją, idant prie jos prigulinti stengtųsi kariauti visokiais budais prieš patentuotas, aptiekose pardavinėjamas gyduoles, kurjos atima

nuo daktarų duoną ir nedaleidžia teip gyventi, kaip išpuola daktarų luomai. Jauni išėję mokslus daktarai, nebegali gauti pacientų, o iš to išeina kad netiktai negali lavinties aulinkui savo pašaukime, bet neturi nė iš ko pragyvent.

Užrukymą kalėjimam.

Birmingham, N. Y., tulas vyras apskundė sudan savo pačią už perdaug rukymą cigarečių. Jis sako, kad jo moteris priruko pilną grįčią dumų ir, teip esant per kiauras dienas, bijosi kad vaikai negautų nuo motinos rukymų džiovos. Sudas pripažino vyrui tiesą, ir nubaudė moteriškę 30 dienų kalėjimam.

Unijos vadovas pėsudu.

New Yorko budauninkų unijos organizatorius, Philip Weinsenmer, tapo apskųstas emime kyšių. Jį apskundė tulas darbdavys, nuo kurio minėtas unijos vadovas paėmė \$2,700, grumodamas, jeigu neduos, iššaukti savo unijos sąnarius į straiką. Už tą prasižengimą, tiesos sprendžia kaltininkui penkis metus kalėjimo.

Isz lietuviškų dirvu Amerikoje

So. Boston, Mass. Darbai čia eina ne per blogiausia. — Orai gražūs, lietu neperdug. — Lietuviai sau tykiai gyvena, nenubėga perdaug priešakin, o užpakalyj atsilieka labai tankiai. Tačiau yra keletas ir tokių, kurie dar pamena esą lietuviais ir retkarčiais prisimena apie tėvynės reikalus. Štai 23 spalinio atsisbuvo pas tautietį M. Mockapetrij jo sunelio krikštynos (apkrikštyjo vardu Juozupas-Mateušas), kur susirinkę svečiai per užmanymą p. Kiburio sudejo aukų tautiškiems reikalams \$3,00, kuriuos prisiunčiame „Vien.Liet.“ redakcijai, ir paskiriam: \$2,00 mokslai-

viam, \$1,00 kankintiniams.

Buvęs krikštynose.

Jersey City, N. J. Pas-
kutiniu laiku vietiniai lietu-
viai pradėjo busti iš miego:
pradėjo tankiau laikyti susi-
rinkimus ir antgalo, 23 šio mė-
nesio įkurė Lietuvišką Tautiš-
ką Neprigulmingą Kliubą po
nr. 200 Warren str. Mieriai
kliubo yra šie: susirenkant
vakarais šį-bei-tą svarstyt,
kaip galima pagerint čianykš-
čių lietuvių vardą, uždėt kny-
gyną, rupinties įgyti ukėšų
popieras. Vakarais susiren-
kant perskaiyt lietuviškus
laikraščius, supažindinant vi-
sus, kas dedas svetur. Nutar-
ta mokėti įžengos \$1,00, mėne-
sinės 25c. Sveigas laikyt kas
dvi sanvaites — pirmą ir tre-
čią nedėdienį mėnesio. Susi-
rinkti du kart ant sanvaitės —
utarninkais ir pėtnyčioms —
pasiskaitymams ir pasikalbė-
jimams. Nutarta užsirašyti
lietuviškus laikraščius. (Čia
prisiunčiam \$2,00 ir prašom
išsiųsti „Vien. Liet.“). Komitetas
išrinktas šis: prez Jur.
Brydžius, kās. Ant. Mačiulis,
sekr. P. L. Kačergis. Dran-
siai galima spėti, kad šis už-
manymas bus nelengva išpil-
dyti, kadangi tarp J. C. lietu-
vių mažai yra darbininkų.
Vienok mes drąsiai stojame į
darbą ir už kviečiam visus vie-
tinius lietuvius paduoti mums
ranką, prisirašant prie mus
kliubo.

Komitetas.

Portland, Me. Šiečia lie-
tuvių yra apie 10 šeimynų ir
apie 40 pavienių. Ant tau-
tiškų reikalų jie visai nepaiso.
Laikraščius ir knygas mažai
kas teskaito. Ateina 1 n.
„Vienybė Lietuvninkų“, 2
„Lietuvos“ ir 2 „Saulės“. Bu-
vo bandęs vienas lietuvis —
P. Kebežys — užsiimti vertel-
gyste. Bet užsidėjęs krautu-
velę negalėjo jos išlaikyti ir
pardavė kitiems. Mat lietu-

viai neina pirkt pas saviškius,
bet pas žydus, kurie geriau
moka priviliot pirkėjus, nors
juos ir prigaudinėja. — Su
darbais čia vidutiniškai einasi.
Neseniai atstatė sudegusią ge-
ležies pabraką, kurioje šį mė-
nesį pradės dirbt ir gaus keli
šimtai vyrų darbo. Moka už
9 val. \$1,50. Kurie iš anksto
pribus, dar galės gauti darbą.

A. R.

Waterbury, Conn. 40 n.
„Vien. Liet.“ p. Žiniunas pa-
jieško nuo manęs \$5,00, ku-
riuos buk aš esąs paėmęs 1900
m. nuo balius palaikyti ir ne-
pridavęs kur reikia. Iš kur
p. Ž. tą sužinojo, aš nežinau,
— nes jokių pinigų neesu pa-
ėmęs, nė niekas man davė.
Tam galiu nors ir 10 liudin-
kų pristatyti. Kam tad p. Ž.
užsimanė bereikalo rašinėti į
laikraštį melus ir plėsti nekal-
tiems šlovę, tai jau aš nežinau.
Užsimano mat kartais rašinin-
kai išsunkti medegą rašymui
iš nebuto. *Jonas Pricevyčia.*

Ansonia, Conn. Nors čia
darbai ir vidutiniškai sau eina,
tačiau atvažiavę iš kitur labai
sunkiai gauna darbą, kadangi
liuosų žmonių ir čia yra ikva-
lios. Lietuvių čia yra nema-
žai, bet dailum sugyvenimu
pasigirti negali; nes mat visi
gerai mėgsta sriaubti miežinį
raugalą. Skaitančių knygas
ir laikraščius labai mažai. Ne-
seniai čia susitvėrė lietuviškas
kliubas ir prisirašė 30 sąnarių.
29 spal. parengė kliubas savo
naudai balių.

J. S. Grinorius.

W. Lynn, Mass. 2 spali-
nio Kazimiero dr-stė parengė
didelį mass-mitingą, ir užkvie-
tė iš Bostono ant jo šiuos kal-
bėtojus: P. Latvinską, Pet.
Stanį ir deklamatorką p. Lille
Tačiulauskiutę, kuri teip gra-
žiai deklamavo, kad daugelis
susigraudinę net apsiverkė.
Kalbėtojai visi ragino suprasti

lietuviams savo pareigas,
griebtis už apšvietos, rašytis
prie draugysčių. Kalbos žmo-
nėms labai patiko. Potam
dr-stės pirmsėdis, B. Miglinas,
patarė sutverti S.L.A. kuopą,
ir kuopa susitvėrė. Prisirašė
30 ypatų. Galiausia buvo už
manyta parinkti aukų ir surin-
kus \$1,75 kankintiniams pri-
siunčiam juos į „V. L.“ redak-
ciją. — Kalbėtojams ir dekle-
matorkai ištariam širdingą
ačių.

B. Miglinas.

Scranton, Pa. Lietuvių
čia gyvena apie 3000. Jeigu
jie visi nors po centą dėtų au-
kų tautos reikalams, tai susi-
darytų labai žymi suma. Vie-
nok nieko čia tokio nerasi. Ne-
ra to mėnesio, kad „lockup'ų“
knygose nebutų užrašyta lie-
tuviams bausmių 5, 10 ar 20
dol. Vis girtybės vaisiai. Kaip
tik lietuviai susipeša, tuoj, ži-
noma, bėga viens kitą skūsti.
Bet kadangi nemoka angliš-
kai, tai vedasi į sudus tulkus
(tluočius). Tulkais esti daž-
niausia patįs karčiamninkai.
Žinoma, karčiamninkams iš to
dvigubas pelnas, — viena, kad
už tulkojimą gauna užmokėti,
antra, po sudo „kostumieriai“
apgirkšnojia pas juos savo „bė-
das“. Taigi veltui lauktum
nuo karčiamninkų padraudi-
mo gerėjų nekelti jeibius, jie
greičiaus dar sugundo. — 8
spalnio atėjo viens lietuvis
(M) pas anglą saliunan ir įsi-
gėręs, susikabino su saliuno
barininku, kuriam sudraskė
drapanas. Bet tas užtai jam
perkirtu galvą.

Senas Draugas.

Forest City, Pa. Darbai
anglių kastynėse kaip visur,
nepergeriausi. Mat dar nuo
perėjusių straičių visas geres-
nes vietas tebėra užėmę šašai
(scabs) — tarp jų yra keletas
ir lietuvių; — iš kitur pribu-
vus darbą gaut sunku. Lie-
tuviai čianykščiai labai tautiš-
kume nupuolę. Jeigu pakal-

binsi prisirašyti ar prie S.L.A.
ar prie T.M.D., tai atsako, gir-
di: „ar tu nori, kad mumis
kunigėlis apkrikštytų šliup-
tarniais?“ O tas kunigėlis
(Kuras), tai labai keistas žmo-
gus; jis visų tų, kurie priguli
prie S. L. A. ar T. M. D., lie-
pia nelaikyti ant gaspados,
nors tie butų daug geresni ir
doresni už t. v. kuniginius.
Draugystėms prisakė, kad vi-
sus tokius „šliuptarnius“ išmė-
tytų laukan, nors tos dr-stės
dar nuo seno vartoja S. L. A.
čarterį. — Parapijos reikalai tai
šiai stovi: per 8 metus lietu-
viai maišėsi su lenkais ir slo-
vakais, prigulėdami prie vie-
uos š. Antano parapijos. Da-
bargi šie paskutiniai užsimanė
pasistatyti bažnyčią nuosavę.
Bet kun. Kuras bando slova-
kus pasilaikyt pr e savę: nu-
pigino jiems mokėtis ir kiteip
visaip juos masina. Tačiau
vargiai kas iš to gero bus: slo-
vakai pasiryzo butinai nuo
k. K. pabėgti, nors jiems mo-
kestis atleido iki 25 c. ant mė-
nesio, tuomtarpu kaip lietuviai
tebemoka po 50 c. Pamoks-
lus teip-gi k. K. tebesako du-
kas-nedėl: lietuvišką ir len-
kišką, nors to paskutinio kar-
tais nebeesti kam ir klausyti
apart kunigo gaspadinės.

Katalikas.

San Francisco, Cal. Žed-
nas numeris laikraščio atneša
liuksmas žinias, kaip lietuviai
visur dirba-kruta: čia baliiai,
čia prakalbos, čia deklamacij-
jos. Tai vėl kitur aukas ren-
ka tautos reikalams. Bet
kuom mes nelaimingi, čianykš-
čiai lietuviai, pasigirsime aky-
se tautos? Nėra aukų, nėra
nieko. Rods turi tautišką
dr-stę S. L., bet jos tautišku-
mas nesiekia toliau sąnarių
nosės. Seniai jau grumzdžia-
me uždėti knygyną, bet ir tas
tai dėlei šiokių tai vėl kitokių
priežasčių tampa atidėliojamas
diena nuo dienos, ir kasž kada
ar įvyks visiškai. Neseniai

ant susirinkimo buvo užminta pabaigti tas reikalas, bet čia jau radosi tokių tamsybės agitatorių, kad pakėlė didžiausią riksmą ir žadėjo užmąnytojus knygyno kiaušiniams pavaišinti. Tai tau ir padėka už norą žmonėms apšvietimo. — Pas mus tulas airių kunigas, P. Gray, įdavęs kadai tai savo geram prieteliui, d-rui Brennan, palaikyti \$37,524 pinigų. Bet kada kunigėlis dabar, prieteliu lytei pasibaigus, pareikalavo sugražinti atgal, tai šis nebe duoda. Dabar iškilo labai garsi prova. Bet sako kad kunigėlis pinigų nebeatgaus. — Matyt, kad nevien lietuvių kunigėliai kerpa vilną nuo savo avelių palei jierką, daro tą ir kitų tautų „tėveliai“. Ki teip, iš kur būtų minėtas kunigas sukrovęs tokius pinigus.

Pabrieža.

Wanamie, Pa. 39 n. „V. Liet.“ buvo patilpusi žinutė, buk čianykštė moterių rozanėinė dr-stė duodanti kun. Servetkai savo dolerius. Tas yra netiesa: minėta dr-stė turi savo kasierką, ir kun. S. pinigų nedavinėja. *T. M.*

New Haven, Ct. 22 spalio vietinis Lietuvių Neprigulmingas Kliubas turėjo savo susirinkimą (smoker). Dagirdę apie tai tuojaus atlindo republikonai ir persistatė jie turį ką ten gero pakalbėti. Gavę daleidimą, vienas tuoj ėmė aiškinti savo partijos prakilnumą ir naudingumą. Bet jam pabaigus, lietuviai — V. Paseckas, A. Gravis, ir P. Blažaitis — teipgi laikė kalbas ir nurodė susirinkusiems, jog tokie poneliai visuomet esti prieš rinkimus lipšnus ir moka pažadėti aukso kalnus, kad tik žmonės už juo balsuotų. Bet tapę išrinktais — vis viena ar republikonai ar demokratai — nenori ant už juos balsavusių ir kreiva akim pažvelgti. Susirinkimas praėjo labai gražiai.

Dar buvo užmąnyta parinkti aukų, bet jau čia vienas iš „džentlmen'ų“ teip garsiai subiuro, kad visus nuo to nubaidė. Jis mat sakė, kad jis pernai davęs dešimtuką, bet nematęs parašyta jo vardo. Nors višai bandė jį pertikrinti, kad pinigai niekad nežuva, nes jeigu vienas užtyletų nepakvitavota, tai kitas išverstų aikštėn, bet vyrelis vis nerimo ir sakė: „kam tų aukų? ar kad kas užmano pinigus atsigtų!“ Mat dar nestoka žmonių, kurie tik atsigerime mato visą laimę.

Viens iš draugų.

Susivienijimo L. A. reikalai.

„Vienybė tvirtybė, o nesutikime silpuybė“. Graži, visados ir visur tinkanti, mūsų senėvių užsilikusi, patarlė, iš kurios jei kas pasimokino ir ją gerai suprato, nejučioms pradėjo daryt gerą dėl draugijos. Priešingai, kas minėtos patarlės nepermainė, nuo to niekas nesulaukė ir nesulauks nė mažiausios gerovės. Ant didžiausios nelaimės dar didelė daugybė mūsų brolių-lietuvių šiandien tos patarlės nesupranta ir suprasti nenori. O kaip ji lengva suprasti! Mažas smegenų pakrutinimas ją tuojaus permano. Mēs, lietuviai, rodos turėtum lengvai tuos žodžius suprasti, nes turim progą matyt gyvą paveikslą šiandieninėje Japonijos su Maskolija kareje. Silpniausias protas gali lengvai permaintyti, kad mažiau skaitlingi japonai visur apgali — kaip daugumas sako — didį milžiną ant molinių kojų — Maskoliją. Tą japonai išgali padaryti per tai, kad jie suprato ir pasimokino iš žodžių patarlės: „Vienybėje tvirtybė“. Japonai buvo laikomi už pasilikusius civilizacijoje; vienok jie ant to nepaisė, bet tykiausiai sau triusė be mažiausio pasigyrimo, gerovei savo tėvynės; ir šiandien savo teip drutu susirišimu ir laikymosi vienybėje,

visą apvalų pasaulį nustebino.

Mēs, lietuviai, jei suprastum aną patarlę: — „vienybėje stiprybė“ tai, be didelio vargo galėtum nusikratyti nuo daugelio metų slėgiantį jungą. Tę mēs šiandien nėsam ant tiek tvirti, kad nustverę ginklą, galėtum išvyti mūsų slogintojį iš mūsų sostapylės — Vilniaus. Bet susirišę vienybėn, neniekindami vieni kitų galėtumėm daug gero padaryti mūsų atgyjančiam tautai.

„Susivienijimas Lietuvių Amerikoje“ duoda geriausį liudijimą, kad daugumas mūsų tautiečių jau yra pamylėję susirišimą ir vienybę. Daugumas pamylėjusių vienybę, noriai, su pasišventimu pradeda visose kolonijose aiškinti tiems mūsų broliams, kurie iki šiol neatbojo apie reikalingumą vienybės. Susivienijimas L. A., nepaisant ant visų buvusių painių, jau padarė didelę pradžią ir, galim turėt stiprią viltį, kad ir ant toliaus neliaus tolyn žengs savo užmėrytam progese. Susivienijimo sąnarių yra pareiga platint ir tobulint organizaciją, nes ant kiek ji bus skaitlingesnė ir tobulesnė, ant tiek gausiaus įstengs tautos reikalus šelpti.

Kas gal norėti ir daleisti kad šiandieninis S. L. A., neturintis dar 5,000 sąnarių, jau gan galėtų viens pats visus tautos reikalus aprupinti, kada šalyje Susiv. vien Amerikoje yra sūvirš 200,000 lietuvių dar neprisirašiusių prie teip tautai pageidautos šeimynos — Susivienijimo. Saujelė lietuvių, kad ir su geriausiaisiais norais būtų, vienok visuomenei mažai galip adaryti gero. Bet susirišus daugybei — sakykim visiems lietuviams — ir dedant nors mažai, darosi gausi ir tautai maloni auka, nes visuomenės prirtarta ir sudėta.

Todėl, malonus tautiečiai: visų kuopų pirmsėdziai, sekretoriai, agitatoriai ir visi sąnariai, kas kaip įgalėdami, pla-

tinkime S. L. A. Nes tik suvienytom spēkom mēs galėsime prisidėt prie prikėlimo mūsų brangios tėvynės.

Seimai gauna šimtus visokių gražiausių užmanymų, bet kad juos įkūnyti, reikalinga yra organizacija — Susivienijimas. Glauskimės prie gražiausios šeimynos — Susivienijimo visi, nuo mažiausio iki seniausio, kadagi Susiv. su malonumu visus priima į savo glėbį. Susiv. laukia jūs, mieli broliai ir seseris, ateinant ir atnešant nors po mažą šapelį ant tėvynės aukuro.

Garbūs Susiv. sąnariai! Kalbinkim prie Susivien. lietuvių kuo daugiausia, nes kiekvienas lietuvis, pristojęs prie Susiv., pasilieka skruzde, nešančia šapelį subudavojimui lizdo — tėvynės. Kuom daugiaus dėl Susiv. patarnausime, tuom jis bus mums malonesniu ir galės daugiaus tautai naudoti suteikti.

Susivienijimą platinkim,
Vienas — kitą pasveikinkim.

O padarę ryšį kietą,
Mēs galėsime žengt į svieta.

Jonas Tareila,
S. L. A. prezidentas.

Prisiartina diena!

„Jaunikaiti, kada tu pirmą sykį prieini balsuoti, balsuok teisingai, balsuok sąžiniškai; tas nedaro skirtumo ar tu įstengsi išsirinkti valdoną iš savo žmonių ar ne — teisingas balsas niekad nežušta.“ — *Lincoln.*

Ar jūs esate užganėdintais dabartinėmis apystovoms Suvienytose Valstijose? Ar jums malonu matyt kaip įvairios korporacijos ir monopoliai kaskart daugiau užgriebia po savo valdzia žmonijos turtus, kuriuos 80 milijonų žmonių sutveria? Ar jūs paremsite rinkimuose tuos kandidatus, kuriuos pastatė ant tikieto įvairios korporacijos, papirkdamos tautiškas konvencijas senųjų partijų? Ar jūs ne žinote, kad trustų magnatai sukrovė milijonus į rinkimų fondą, idant tik privilti žmones balsuoti už

jų kandidatus—ir kad tą jie daro ne dėl žmonių gerovės, bet dėl ypatingos naudos? Jeigu jums tokios gyvenimo sąlygos jau patinka, tai balsuokite už senasias partijas, o visi tie laikai su visoms blogoms pasekmėms pasiliks ir vėla.

Bet jeigu jums tas nepatinka, tai labai gerai būtų jums biskuti apie tą pasimislyti plačiau. Kas balsuos už senąjį tikieta (*—republiconus ar demokratas*), tas pasirodys esąs užganėdintu su dabartine tvarka ir kad jis ne geidžia jokių geresnių permainų. Argi jūs mislyjate, kad trustai panorės patį padaryti žmogui varg. dieniui kokią—nors geresnę permainą tų negerumų? Argi tokie žmonės ne parodo, kad jie nenor jokios politiškios permainos.

Bet kadangi socialistų partija kassykis įgauna didesnius skaitlius balsų, tai trustai ir visos kapitalistų organizacijos baidai nerimauja ir kaip įmanydami savo politiką valksto naujais politikiškais apvalkais, kad tik galima būtų palikti veikmėje seną metodą išnaudojimų, kad tik žmones darbininkus suvilioti vėl savo rankon. Jie žino gerai kad, jeigu socializmas suaugis politikiškoje galybėje, tai dienos trustų viešpatavimo bus su skaitytos. Jie žino, kad socialistai yra trustų priešai ir atims nuo jų suvogtus turtus ir pagražys juos žmonėms nuo kurių jie pagrobė. Matydami, kad žmonės kreipiasi prie socializmo, jie teipgi maino visokiems budais savo politiką, nes mato, kad ateina jų plėšimams galas, nes žmonių balsai, balsai už socializmą, labai aiškiai ir atvirai jiems sako: „Mums nusibodo jūsų alinimai; dabar mes jau norim susivienyti su jūsų neprietelium—socializmu“. Idant atkreipti minios atydą nuo balsavimo už socializmą, trustai, suprantama, liausis ant laiko su ne-

dorais išnaudojimais žmonių, idant vėl primasinti prie savęs žmones, apleidžiančius juos. Taigi, mat, kaip tu žmogeli esi galingas. Matai koks kelias yra sujudinti marmurines, beširdes kapitalistų krutines—balsuojant už socialistų tikieta. Balsuodamas už seną tikieta, prijauti trustams ir visokiems papirkimams valdžių, toms epidemijoms sloginančioms nacija ir gadinančioms visą gyvybę įstatymdavystės bei tiesdarystės.

Nė vienas iš monopolistų neremia socialistų tikieta, — bet jie duoda milijonus tirdviem senoms partijoms. Kodėl?

Dėlto, kad balsavimas už Debs'ą ir Hanford'ą persegersti juos, jog jų viešpatavimas greit yra užsibaigęs. Balsavimas už kurią—nors iš senųjų partijų yra balsas, kurs sako monopolistams: „Mes esame tenkini dalykų stoviu. Eikite pirmyn ir tolesnei, kaip darėte seniaus“.

Ar jūs norite savo balsu tą pasakyti?

Prabėgs ketveri metai, iki jūs gausite su trustais vėl teip pasišnekėt.

Tas tiktai yra daug suteikiąs žmogui balsas — tas tik balsas, kurs bus neišmestas veltui iš burnos laukan — yra balsas duotas už Debs'ą ir Hanford'ą. Skaitlius tokių balsų bus akiliai studijojamas per monopolistus; jie juos svers ir svarstys. Kitų balsų jie nesibijo, nė godoja.

Tiktai socialistų balsai apskelbia svietui, kad balsuotojai nėra pakakinti dabartiniu netikusiu suredymu draugijos. Visi kiti balsuotojai dabartinę tvarką parengė.

Balsuokit ateinančioje savaitėj už jūsų moteris ir kūdikelius—ir tegul monopolistai patį tebalsuoja už sava tikieta!

Milijonas socialistų balsų padarys balsų sumišimą abaze

trustų ir monopolistų.

Socializmas duos žėdnam darbininkui, vyriškam ar moteriškam, daugiau kaip \$2,000 ant metų už aštuonių valandų darbo dieną. Argi neverta už tai balsuoti.—*Appeal to Reason*.

Socialistų tautiškas tikieta dėlei Suv. Valst. Amerikos Prezid.: *Eugene V. Debs*, Viet.: *Benjamin Harford*.

Už tuos vientaučiai balsuokite, o atliksite linkui savo prispaustos tautos, už kurią kovoja visi pirmzengesniai gailalai, savo kiltą pereigą.

Roma ir mes.

Roma buvo republika. Ją redė ukėtai. Joje viešėjo taika, tvarka, mokslas.

Laikas bėgo — Roma mainėsi.

Tuli jos godūs ukėtai, skriausdami silpnesnius įgyjo lobius. Podraug su lobiais įgavo ir galybę. Tautos tarnai pastoję ponais, ir samyliaudami, jie pradėjo išnaudoti ir varginti visą salį.

Balsuoti tebuvo galima jau nesaunoriai tik po pasargomis, po prievarta. Įstatymai sergėjo tik didžiūnus. Teisdariai sprendė už pinigus. Liaudį ištiko priespauda, biednystė, vargas.

Melsti, prašyti ar reikalauti teisybės, buvo veltui. Vienytis — neleista. Pasikelti — tai visko išsizadėti, nes „priešinikus“ paprastai sutikdavo retėžiai, rykštės, kalėjimai, kartuvės, kryžiai — mirtis... Bėdziamis liko tik ilgai ir sunkiai dirbti, kariauti, badauti — gyventi ir kankintis. Teip mat didžiūnai mėgo. —

Mes einame tuom pačiu keliu. Priespauda ir biednystė mus vargina teip žiauriai, kad tankiai nė laikas, nė svietas neberamina mus. Mus engia kapitalistai. Jie savinasi viską — mes—gi neturime nieko.

Žemė ir vanduo, mineralai ir metalai, augmenys ir gyvuliai visų lygiai prigimti — ne mūsų; maistas, rubai ir namai dėl gyvenimo naudojami — ne mūsų; dirbtuvės, garlaiviai ir trukiai mūsų išdirbti — ne mūsų; mašinerija, elektrykė ir visokia industrija ir produkcija tik mums prigulinti — ne mūsų; bažnyčios — mūsų maldnamiai — ne mūsų; dangus — mūsų viltis ir ne mūsų. Viskas kapitalistų. Mūsų — tik mūsų gyvastė, kad ją palaikyti, žinoma, reik valgyti. Kad valgyti — reik dirbti. Kad dirbti... savo nieko neturint reik parsisamdyti — parsiduoti. Perka mus „boss'as“. Perka už „algą“. Perka ne mielaširdystės tik pasinaudojimo dėlei. Ir vargina jie mus. Reikalauja, kad mes dirbtume kuoskubiausiai, išdirbtume kuodaugiausiai ir vergautumė už kuopigiausiai. Ir todėl bedarbė, liga, senatvė ir kitoki gyvenimo kryžiai mums teip baisūs, kaip grabas. Tačiau guostis ar melsti susimylėjimo — veltui. Straikai paprastai dažosi kraujais. Įstatymai ir teisdariai sergsti ne mus tik parazitus. Kunigija, remdami ant barbarų išsvajotos dieviškos draugijos rėdos, taigi vieniemis pripažindama neaprobežiuojamus lobius, didybę ir galybę, o kitiems teikdama tik darbą, maldą ir vargą, po gresme pragaro kankynių prisako mums atiduoti dievui kas dievo ir valdonui kas valdono. Ir teip mes priverčiami gyventi ne dėl savės tik... darbo dienomis dėl kapitalistų, šventdieniais—gi dėl kunigų. Mes vargstame. Vargstame nuo lopšio iki grabui. Vargstame ir Azijoje ir Europoje ir Amerikoje ir Australijoje. Vargstame ir medegiškai ir fiziškai ir protiška. Ir tas tai vienvalinis žiaurus vargas iš mūsų pusės, o neaprobežiuojamas iš didu-

mas ir perteklius iš parazitų, draugijoje siaučia taip nuogandžiai, kad šiandien vyrai niekina moteris, apgaudinėja vyrus, broliai persekioja brolius, sesers lenktyniuojas su seserimis, kaimynai keršija kaimynams, tautos vergia ir žavina tautas; kad šiandien lietuviai neužkenčia maskolių, vokiečiai—lenkų, amerikiečiai—chiniečių, baltveidžiai—juodveidžių; kad šiandien katalikai persekioja protestonus, budistai—mahometonus, stačiatikių—kitatikius, o laisvamanius—visi. Visur tik neapykanta, klastos, karės. O karės tai individualų, giminių ir tautų; triuso, turto ir mokslo; lygybos, brolybos ir laisvės kapai. Karės tai tamsybės, fanatizmo ir despotizmo; ištvirkimo, skurdo ir parazitizmo; pagiežos, terionybų ir epidemijų versmė. Karės — tai pragaras!... Bet mes kariaujame. Kodėl? Už ką? Ot... kunigai mus laimina, valdonai drąsina, kapitalistai šelpia ir mes kariaujame. Bet už ką ir kodėl mes maršuojame į šalis suvis mums nežinomas ir užpuldinėjame žmones niekad niekur nematytus ir niekad niekuomi mums neprisikaltusius, ir kodėl mes varginame ir vargstame, kankiname ir kenčiame, žaviname ir žustame — mes nežinome. Tačiau kariaujame. Manydami, kad taip radome, taip prisiekėme ir kietai būti negali — kariaujame per dienas, metus, amžius. Ir kad kuodaugiau išlieti kraujo vyrų, moterų ir senelių, mes vienval galvojame ir daug laiko ir spėkų eikvojame, kad įgauti kuopavojingiausių kardus, durtuvus, šaudykles, kanoles, žugnis, nuodus ir tt. Kodėl?

Susipraskime, žmonės, susipraskime! Tiems kurie sako kad dabartinė draugijės rėda kaip dieviška įrednė buvo, yra ir bus neatmainoma, mes netikėkime; tik misly-

kime, mokinkimės, tyrinėkime. Žinokime, kad buvo laikai kuomet draugija jokių luomų, karalių, neįstatymų nepažinojo. Tarp moterų ir vyrų skyriaus tuomet nebuvo teipgi. Jie visi, su gamtos žiaurumu grumdami, si, pagal išgalę dirbo ir triuso vaisiais naudojosi lygiai. Vėliaus, parazitizmas, karės ir feodalizmas įveisė verguę. Baisi tai buvo gadynė!... Bėdžiai prie darbo tapė priverčiami; dėl neprasišalinimo — retėžiuojami; dėl nuolankumo — plakami; dėl reikalų — padavinėjami, mainomi, vagiami; dėl upo — alkinami, kalinami, užmušami. Romos gladiatoriai, laisve viliojami, žavino vieni kitus; Grekijos pirmgyviai, vergų vaikai, degė dėl dievų; Lietuvos „muzikai“ buvo teip pigūs, kaip 84 frankai. Dar vėliaus ir tai neseniai, verguė tapė permaintyta ant samdininkystės. Bet kas iš algos, kuomet nedatekliaus dėlei mes noroms—nenoroms turime būti vieni kitus? Kas iš daleistos ženybos kuomet mes skurdo vėtomi ir mėtomi, paprastai ženyjamės nedėlto, kad gyventi ir myletis tik dėlto, kad pasoga pasinaudoti arba laimę išmėginti arba ištvirkimą pridengti? Kas iš vaikučių, kuomet jie skurdžiai, be doriškos priežiūros ir mokslo auginami ir dėl pragyvenimo kudikystėje dirbtuvėna atiduodami tankiausiai pastoja fiziškas ir protiškas ubagais, girtuokliais, paleistuviais, vagimis, minykais, kareiviais—žmogždžiais ir tt.? Kas iš knygynų ir mokslainių kuomet alsinančių rupesčių apie rytojų ir vienvalinio nuvargimo dėlei mes netik ką laikraštį ar knygą pasiskaityti, bet ne atsakančiai pasiilsėti negalime, nė laiko neturime? Ir kas yra iš gyvenimo, kuomet ilgai ir sunkiai visad dirbdami nuolat badaujame, skarmaliojame, kankinamės ir veiklumo me-

tuose žustame? O juk mes — tai „žemės duona ir druska!“ Juk viskas kas tik iš žalios gamtos medegos yra išrasta, padaryta ir pagerinta, tai mūsų padaryta! Ir šiandien visokių gyvenimo reikmenų ir nuostebų mes turime ir išdirbame tiek daug, kad rodos reikėtų tik gyventi ir gerėtis! Ir kodėl tad mes dvesiame? Aišku. Mes—darbininkai vargstame todėl, kad mes nemislyjame, tik tikime. Mes šventai tikime kunigams, o jie begėdiškai prigaudinėja ir išnaudoja mus vardan dievų. Mes šventai tikime valdonams, o jie žiauriai slėgia ir vargina mus vardan įstatymų. Ir mes šventai tikime kapitalistams, o jie terioniškai kankina ir žavina mus vardan mielaširdystės. Jie — tai pikčiausi mūsų terionai. Jie sumonopolizavo draugijos pirmžengystę, ekonomiją ir politiką. Jie įveisė luomas ir išskyrė bėdžius nuo naudojimosi iš žemės, darbo įrankių ir triuso vaisių. Jie darbininkus—vyrus pavertė į vergus, moteris gi — į vergų vergus. Ir kol jie bus, tol tamsybė, fanatizmas ir despotizmas bus. Kol jie bus, tol sektos, luomos ir partijos bus. Kol jie bus, tol spauda, klastos ir karės bus. Ir veisis tik ponai ir vergai, ir reikalaus jie prisakymų ir bažnyčių, konstitucijų ir parlamentų, kalėjimų ir kartuvių. Ir nežinėliai juos mokys ir klastoriai juos sudys ir terionai juos kankys. Ir jie melsis ir keiks, vilsis ir vargs, piktadarius ir žus. Ir pragaras tik tuomet užges, kuomet susipratusi žmonija žemę, mašinėrijas ir visokias įrednes dėl gyvenimo panaudos kolektyviškai ir, kuomet visi sveikai išaugę draugijos vyrai ir moters pastos sykiu dievu ir žmogumi, bažnyčia ir valstija, ponu ir darbininku.

Dangaus rustybė tuomet nutils. Kalėjimai grius. Tam-

sinyčias užlies šviesa. Nuodėmės taps bevaisėmis. O iš suvytusių bado rankų jei bent tik dulkės teliks.

Puigai tuomet žmoniją nevilios. Įstatymai nevalgys. O mūsų šventų bažnyčių, teisių sudų ir neišvengiamų karių terionybės jei bent tik knygose ir teatruose žingeidžius testebjis.

Darbas tuomet pastos bova. Tiesa, meilė ir laisvė viešpataus visoje tų žodžių prasmėje. O mokslas ramys žmoniją dieną ir liuliuos naktį.

Todėl kelkimės, vergai! Ir juom stropiau darbuokimės, kad susiprasti ir susivienyti, nes likimas šalies rėdos — rinkimas prezidento diena už dienos prisartina! Tas laikas draugijai svarbus labai! Žinokime tad, kad parazitai jau nuo seniai tik šneka ir žada — ždaa ir šneka. Godi laikraštinkija jiems talkininkauja kur teipgi. Bažnyčia tęs lieja tamsybės daugiau. Visur tik ištvirkimas, vilionė, melai. Netikėkime jiems!

Jeigu mes gyvename ankštuo-se, tamsiuose, dvokiančiuose kambariuose; maitinamės prastai, rėdomės biednai; dirbam anksti ir vėlai; uždarbį kiegaledami branginame — čėdyjame; išdavimus kaip galėdami aprubežiuojame—siauriname ir vis biedni, o jie gyvena dideliuose, šviesiuose, sveikuose namuose; pietuoja kas dieną už dešimtis, šimtus, o tankiai ir tukstančius dolerių net; rėdosi šilkais ir sabaliais; visą savo amžį mažai tedirba arba ir visai nedirba; dėl pasibovėjimo užlaiko po keletą visokių veislių arklių, dešimtis šunų ir tuzinus kačių; vieši ir baliavoja San Francisco, Londone, Paryžiuje ir tt. ir viskuom pertekę — turtingi; taigi jei mūsų gyvenimas taip skiriasi nuo jų kaip žieminiškas žemės polis nuo pietinio, mes skirkimės nuo jų ir rinkimų dienų. Mes — priklausę jus darbininkai meldžiu — balsuokime už sa-

vą rėdą — balsuokime už socializmą.

Socializmas žemę ir viską, kas tik lengvina darbą ir kovą už buvį, panaudos kolektyviškai.

Socializmas suteiks lygias tiesas moterims ir vyrams ir paves kuogeriausiai globai vaikus, neprijiegėlius ir senelius.

Socializmas panaikys draugijos tranus, luomas, kares, verguę.

Socializmas sutrumpis darbo valandas, padidys algas, apsergės likimą.

Socializmas visiems duos progą apsišviesti, apsivesti, gyventi ir gėrėtis.

Taigi, protaukime, vienykimės ir veikime, darbininkai! Teįvyksta socializmas!

Jonas Perkunas.

Nuo Tarptautiško Socijalistu Kongreso Amsterdame.

(Tęsa.)

Iš eilės parsiejo kongresui spręsti kitas svarbus ir karštas klausimas, tai — visuotinis streikas. Čia reikėjo kongresui ištarti savo butinę nuomonę, ar jis pripažįsta visuotinę streiką, arba geriausiai, visavietinį politikišką streiką kaip metodą revoliucijinės kovos darbininkų luomos. Sprendimui kongreso prigulėjo dvi koncepcijos visuotino streiko — iš vienos pusės koncepcija prancuzų, maž-daug aiškiau išsireiškusios rezoliucijose Darbininkų Socijal-revoliucionierių Partijos Prancuzijoje (allemanistai) ir Socijalistų Partijos Prancuzijoje (Unite Socialiste Revolutionaire, t. y. blankistai ir gedistai), — iš kitos pusės, koncepcija vokiškai-olandiškė, nesenei susidėjusi ir apskelbta tam tikroje olandiškoje rezoliucijoje. Prancuzų koncepcija platesnė, reališkėsnė, nes ji neišmeta ir kitų visokių pragumų socijaliskos

revoliucijos, kaip visų masyviško sukilimo apsiginklavusių darbininkų; atbulai, šita koncepcija skaito, jog toks sukilimas gali but tikrai tąsa ir papildymu visuotino streiko. Kaslinkgi koncepcijos vokio-olandiškės, tai ji, po įtekme velesnių straipsnių Kautsky'o, žiuri ant ramaus visuotino streiko, kaipo ant vienatinio pragumo, esančio rankose proletarijaus, kaip apsiginti nuo suokalbių reakcinių viešpataujančių luomų, teip ir užpuolimui ant jų su tikslu užkariauti politikišką valdžią. Olandiškė rezoliucija visoki sukilimą apsiginklavusios žmonių dogmatiškai atmeta, nors vienok po keleto „iš vienos pusės negalima nepripažinti, iš kitos negalima nepripažinti“, ji sako, kad streikas, apglėbiantis plačias skrytis pramonės... „apsireiškia geriausiu pragumu įvykinti socijaliską svarbias permainas“. Vokiečių delegatai ir rusai socijaldemokratai tai balsavo už olandiškę rezoliuciją (rusai soc. -revoliucionieriai už prancuzų. V.) Didžiama vokiškosios delegacijos balsavo už visuotinę streiką lyg nenoroms; nes mat Vokietijoje dar tebetveria tame klausime sena nuomonė — „General streik ist Generalunsinn“ — visuotinis streikas yra visuotinis papaikimas.) Vokiška delegacija džiugiai plojo Fligeniui, kalbėjusiam prieš visuotinę streiką apskritai. Bet, matoma, jog net ir vokiškosios artodoksijos atmosferoje pastaram laike įvyko žymus linksnis: įstabu kad vokiečių delegatai, neroms — nenoroms, visgi balsavo — pirmą sykį savo gyvastėj! — už visuotinę streiką.

Gana akyvus teipgi darbai ir kitų komisijų — socijaliskos ir kolonijališkos politikos bei apsergėjimo darbininkų.

(Toliaus bus.)

Vargomatis.

Isz visur.

Škotijos dvi religiskos sektos buvo užmanę susivienyti į kruvą. Tai sektos teip vadina. Laisvos Bažnyčios ir Presbiterijonų. Jodvi mažai kuom skiriasi savo dogmatuose viena nuo kitos ir toks susivienijimas butų išėjęs abiem ant gero. Vienok tas neįvyko štai dėl ko: kunigai Laisvos Bažnyčios nepanorėjo pasidalyti su Presbiterijonais visais savo turtais, kurių yra apskaitoma į 60 milijonų, ir nuo susivienijimo atsimetė nors patį prasti žmonės to ir norėjo. Visi dabar tie turtai paklius į rankas 24 tos sektos belikusiu kunigų. — Pasirodė, kad kunigams visai nėjosi apie žmonių dvasiškus reikalus, bet apie savo pačių naudą. Už pinigus jie visuomet gatavi by kokio Dievo išsivadėti.

Rašo iš Odeso, Rusijoje, kaip žmonelės išlydi į karę savo mylimus namiškius. — „Liudnas scenas — sako rašėjas — galima kasdien matyti ant gelezinke lio stočių, kur gabena į karę pašauktuosius rezervistus. Prie stočių susirenka 15–20 išalkusių moteriškių, su kudikiais prie krutų, verkiančių ir gailiai vaitojančių išvaromų vyrų. Tulos iš jų klykia ir drasko sau plaukus ant galvų, o keletas jaunų moterių įpuola isterijon ir pripildo gatves baisum pakvaitimo kvatojimos. Patėmyta buvo, kaip viename tokių išlydėjimų nelaiminga mergelė, matomai nevedusi, nusiminusi šaukė: „Dimitre, Dimitre, argi tu nuo manęs ir gimsenčio kudikio pabėgi?“ baisia biauri boba, it ragana, stumė mergelę purvynėn, sakydama: „Vilkis šalin, čia mės tik doros moteriškės susirinkomė!“ — Išmaršuojant 3-čiam batalijonui tris moteris atsigulė skersai kelią, melzdamos savo vyrus ir draugus sumindžioti jų lavonus ir tuomi pa-

liuosuoti nuo vargų“. — Tokios scenos dabar galima rasti kiau-rai perdėm visą Maskoliją, kur tik viską praryjanti karė grobia į savo nagus jaunus kareivius.

Tulas Paryžiaus vertelga tapo apvogtas per jotarnaitę ant 2,500 dol. Vėliaus policija sugavo tą mergaitę ir rado prie jos keletą smulkių valgomų ir pragyvenimui reikalingų daiktų. Paklausus, kam tuos ji pirkė, atsakė kad biedniems. Pinigų prie jos nerado nė cento, nes pasisakė kad teipgi viską išdalinus biedniems. Už tai ji tapo nugabenta kalėjiman.

Budapešto, Vengrijoje, daugelis turtingesnių gyventojų gavo laiškus, kuriuose nežinomi piktadėjai pasirašę „Vengrijos Juodos-Rankos draugija“, reikalauja turėti visuomet su savim 125 dol., idant juos galėtų atiduoti žėdnoj valandoj tam, kas pareikalaus sutikęs ant gatvės. Priešingai, anonimai grumoja mirtim. Daugelis jau užsimokėjo, o kiti laiškus perdavė polijai, kuri nieko neįstengė sugriebti dar.

Į vokiškus laikraščius rašo iš Baltstogės, Gardino gub., kad 19 spal. jaunas vyrukas, darbinikiškai pasirėdęs, įėjęs į vietinio policmeisterio raštinę, metė ant žemės bombą, kuri padarė baisią eksploziją, užmušė patį vaikiną ir sužeidė keletą policeiskių.

Balius! Balius!

S. L. A. 7 kuopos, Pittston, Pa. 17 d. Lapkričio 1904 m., ant Armory Hall. Muzika kopuikiausia. Prasisėdė nuo 7 val. vakare. Užkviečiam lietuvius ir lietuvaites kaip vietinius teip ir iš apielinkės pasilinksinti. KOMITETAS.

„Vienybės“ redakcija telephonas (PEOPLE'S telephone) 7145.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės.“

P. S. Rodosi žėdnam lietuviui yra žinomas, kad Prusose gyvena mūsų brolių apie 150 tukstančių, o jie nieko apie mūsų tautišką krutėjimą nežino: mes rupinamės tik vien apie didžiosios Lietuvos kaimiečius, o prūsų lietuviai — tegul sau skęsta vokietystėje!.. Sutverti ten T.M.D. kuopas ir platinti knygeles su lietuviškomis raidėmis yra labai sunku, nes prūsų lietuviai prie tokių raidžių nepripratę, lotyniškoms raidėms išleistas knygas laiko už „katilikiškas“; todėl reikia daug darbo ir darbininkų kol pripras. Rodo yra ten susitvėręs „Prūsų Lietuvių Susivienijimas“, — apie jį ne mūsų laikraščiai, ne organizacijos nieko ne užsimeno, — ir nors ta draugija yra vienatinė tautiška Prūsų Lietuvoj, kuri teipgi kaip ir T. M. D., išleidžia moksliskas knygeles (vokiškoms raidėms, paskirtas vien dėl prūsų lietuvių) vienok tas „Susivienijimas“ šiandien nelabai tvirtas, kadangi fanatikai, suvokietėję Prūsų lietuviai, ne labai prie jo rašosi, o Amerikos lietuviai, teip katalikai kaip ir laisvamaniai, apie tuos tautiškus misijonierius nieko neišsidaro; turbūt dėlto, kad prūsų lietuviai yra protestonai, o protestas lietuvis fanatizme apspangusiam Amerikos arba didžiosios Lietuvos tautiečiui, — kaip aš pats pas daugelį net apšviestiesnių tautiečių patemyjau — turi beveik tiek pat vertės kaip lietuviškas žydas. Rodo jau kad didžiosios Lietuvos tamsunėliai, tikinti kad „any atskalqną nebįs į dungų“, klaidžioja tamsybėje, tai ką bedarąs. Bet ką turi prieš prūsų lietuvius apšviestiesni lietuviai ir laisvamaniai — ne suprantu. Juk jie rodosi apie tamsunų „dungų“ nesvajoja.

Bet turbūt ką nors turi, kad apie prūsų lietuvius anė žodėliu nenori prasitart, nē apie tautystės praplatinimą tarp jų pasirupint.

Aš užmanau, kad T.M.D. su Prūsų Lietuvių Susivienijimu susiartintų, kadangi tų dviejų tautiškų organizacijų tikslai vienodi — išleisti moksliskas knygeles; tik kad T.M.D. išleidžia lietuviškomis raidėmis, o Prus. Liet. Susiv. vokiškoms, taigi pašvestas apšvietimui tautiškai numirusių prūsų lietuvių, apie kuriuos šiandien niekas nebenori rupintis. Vertėtų, kad T. M. D. nusiųstų savo išleistų knygelių Prūsų Lietuvių Susivienijimui, kuris jų, ypatingai kada laiko tautiškas prakalbas įvairiose prūsų Lietuvos vietose, galėtų nemažai, nors tarp geriaus su tautystės reikalais apsipažinusių prūsų lietuvių praplatinti, arba ir nors už pigią prekę pardavinėti. T. M. D. galėtų paimti Prūsų Lietuvių Susivienijimo išleistas knygeles ir paduoti savo kuopoms ant išpardavimo bent po kelis centus, įpatingai ten kur daugiau protestonų lietuvių gyvena. Teiposgi ir literatiški komitetai, abiejų tautiškų organizacijų turėtų susizintot ir reikale vieni kitus šelpti. T. M. D. kuopos Prūsų Lietuvoje tvirti yra labai sunku ir jos neatšiektų to ką gali atsiekti Prūsų Liet. Susivienijimas. Prie to dar turiu priminti, kad Prus. Liet. Susiv. labai nori su Amerikos tautiečiais į prietelystę suėit. J. J. R.

Newark, N. J. kuopa perstato į centr. kom. T. M. D. šiuos: prezidentu p. L. Ereminą iš New York, N. Y. (ant 2 metų), kasierium tą patį (p. Naujoką). Į literatišką komitetą: D-rą A. M. Bacevyčią iš Newark, N. J. ir Petrą Matulaitį iš Medical College Baltimore, Md. (abu ant 3 metų).

— Klausimą pavidimo fondo paliekame teip, kaip yra. „Aušra“ atsakančią rekomendaciją priims, kad tik suteiktume ganėtiną fondą. — Knygą parašytą D-ro Šliupo patariame išleisti susidėjus su S. L. L. — Butų geistina susizinti su dr-ste „Augmuo“. Mes paduodame įnešimą, kad T.M. D. laikytų seimą dėl pagerinimo ir sudavadijimo reikalų. Seimui tinkamiausia vieta — Newarke, N. J.

Kuop. prez. M. Ambrozevyčia. Westville, Ill. k. meldžia į centr. kom. apsiimti viršinius senuosius. Į literat. kom. perstato: P. Matulaitį ir J. Laukį iš Chicagos, Ill. Klausimą pavidimo moksleivių fondo „Aušrai“, patariame kad centrališkas komitetas nesikištų (į ką nesikištų ar visai į tą reikalą, ar tik į „Aušros“ reikalus pavedus jei fondą? Reikia išsireikšti visuomet aiškiau. R.). Teipat nepritariam išleisti D-ro Šliupo knygos. Organu meldžiam pasilikti „Vien. Liet.“.

Komitetas.

Plymouth, Pa. k. skiria į prez. Konst. Liuboną, kasierium Juozą Anskį, knygium Joną Simanavyčių, mus kuopos sąnari. Į liter. kom. — Petrą Mikolainį, Vincą Šlekį „Vilties“ išleistoja ir Fr. Matulaitį. — Kaslink išleidimo knygos Dro Šliupo, tai apie tą mes jau sykį nubalsavom.

Komitetas.

Pittston, Pa. kuopa skiria į prez. ir kasierių tuos pačius (Paltanavyčių ir Naujoką). Į lit. kom. skiria šias ypatas: K. Rutkų iš Clevelando, O. ir p. Šerną iš Chicagos („Lietuvos“ redaktorių). Šelpimą moksleivių pavesti „Aušrai“. Knygą Dro Šliupo išleisti su sidėjus su S. L. L. Organu prašome pasilikti „Vien. L.“.

Komitetas.

Nuo Red. „Vienybė Lietuvninkų“ apsiima buti ir ant tolesnio organu T.M.D., bet sta-

to iš savo pusės šias išlygas: 1) garsis visus reikaluose T. M. D. straipsnius, pranešimus, įnešimus, pagarsinimus, atskaitas, naujai prisirašiusius, rinkimų rezultatus ir tt. po seno; 2) negarsis senų sąnarių įmokėjimų įvardžiai kiekvieną, bet tik palei kuopas. Kadangi ikišiolei mes T. M. D. tarnavome uždyką, ir ant tolesnio teip darysime — jei sutiks pati T. M. D., — tai mums rodos, kad mes turime tiesą paduoti ir savo išlygas, ant kurių, regis, T. M. D. galės be savęs nukriaudimo sutikti. Garsinimas eilių nereikalingų vardų mums suteikia daug nesmagumo iš pusės skaitytojų, kurie vienval rugoja, jog užimame bereikalingai laikraštyje daug vietos.

Isz visur.

Plačiai buvo rašyta laikraščiuose apie įvairias nedorybes, kokias praktikavoja Belgijos valdzia valstijose Kongo, Aprikoje. Buvo net užmanymas, kad visos šalys ištyrę iš kur tos nelabystės paeina, nubaustų piktadėjus. Belgijos valdzia visoms šalims viešai apskelbė, kad visose piktadarystėse Kongo esanti kalta ne ji, bet visoki misijonieriai, kunigai, kurie, girdi plėšikauja tarpe tenbuvių ir seją kerštus už tai, kad valdzia neduodanti jiems įvairių koncesijų (išlygų) įgyti sau nepajudinamus turtus.

Maskoliški Rusijos laikraščiai rašo, jog jau tikrai tapo suzinota Plevės užmušėjo vardas. Jis esąs sunumi turtingo perkmainio iš Ufos ir vadinasi Sazonov'u. Lankė jis Maskvos universitetą ir buvo už dalyvumą studentų demonstracijoje išsiųstas į Tomsko guberniją iš kur savo valia pagryžo į pietinę Rusiją. Sako jog jau ant tiek esąs pasveikęs, kad bus perkeltas iš ligonbučio kalėjiman.

Lietuviu tauta

senoveje ir sziadien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

(Tęsa.)

Likusius dievus galima butų padalinti ant labų ir nelabų, ant antraeilinių, galiaus dvasių, ant įdievintų elementariškų spėkų, ant įdievintų apsiųskimų geradarių ir blėdingų sylų. Skaičius jų didelis buvo tur-but todėl, kad vienas dievas garbinamas buvo po keletu atmainingų pavidalų, ir todėl ki-teip vadinosi.

Zemininkas, kiteip *Kurikas*, pas Prusus *Kurkas*, buvo pas Prusus skaitomas už apgynėją nuo priešgynų, o šiaip dievu, perdėtiniu derėjimų žemės, globėju ukės (Mahjas Kungs) ir visatinai šalies. Po jo globa stovėjo žemės vaisiai, reikalingi maistui gyvunų. Todėl nešdavo jam aukas iš pirmuonių derėjimo žemės vaisių, ir sumedžiojimo, o teip-gi gyvo namų prievaisiaus. Aukas jam dėdavo laike „didėsės šventės“. Už didžiausią garbę dėl šio dievo skaitoma buvo laikyti namuose žalčius ir girdyti juos pienu. Prusuose jis buvo labai mylimas ir garbinamas vietoje, šiadien Heiligenbeil vadinamoje; čion buvo jo šventvietė, ir joje stabas *Zemininko*, priešais kurį rūšėjo amžina ugnis. Prieš „didėję šventę“, kuri sukako po suvalymui visų javų, spalijų mėnesyje, tas stabas buvo sukuliamas ir buvo padaromas naujas, dėl paženkinimo apmirštančios ant žiemos, o pavasariop atgyjančios žemės. Tas dievas daugiausiai buvo įkyriu kryžeičiams, dėlto jog Prusai, perimti dėl jo dideliu pagerbimu ir nusitikėjimu, visados ir visur siuntė maldas jop, prašydami atkeršijimo lupikams ir baudėjams, ir po jo globa pastiptiniausiai kovojo. Dėlto-gi ir ant kariaunos vėlukų buvo įrašytas šitoks maldavimas: „Dieve Kurke! supykęs ištik tuos pustytojus!“

Garbė *Zeminėlės*, motinos-žemės (*Semmes Mahte*), iki pastarų laikų Lietuvoje užsiliko; ant jos šventės rudenį rinkdavo visokių mencių javus į sambarį, surišdami į 3 pėdus, ir potam drauge kuliamus. Iš to darydavę samborinį alų, kurį pirm aukų liedami ant žemės, sakydavę: „Zeminėle ziedekle, pakylėk mūsų rankų darbus“.

Kovui (Persų *Kaous*), dievui karės, buvo pašvėstas mėnuo *Kovas*. Ženklu šio dievo buvo žirgas arba juodas gaidys, kurie buvo jam aukaujami. Jop meldėsi Lietuviai, prašydami gero laimikio karėse, o ypač prieš patį susikirtimą su priešu; šitame atvejyje siuntė jop maldas šarvuoti, raiti ant žirgų, su kardu prie šono, o su raguotine rankoje. Pradėdami kovą šaukėsi jop šiokiu karišku šauksmu: „Jok Kove, jok Kovaiti“. Apeigos raganiavimų prieš karišką kelionę, aukavimas nevalninkų ant laužo ir tt. turėjo priklausyti prie garbinimo Kovo. Pradžioje 19-to amžiaus Lokaičių kaime buvo rasti nuo kariškos triubos skardiniai (blekiniai) apsodinimai, nuo kurių numėmė piešinį T. Norbutas. Piešinys reiškė visokius kariškus ženklus, o apačioje jo buvo parašas: „Kavas, Kavas! padėk mums!“ Apsodos buvo rastos žemėje šale sutrandijusio ažuolinio kelmo; todėl regimai čion stovėjo pašvėstas karės dievui ažuolas, ant kurio buvo pakabinami, kaip aukos, ginklai ir visoki padarai, reikalingi vedimui karės. Nieks nedrįso palytėti daiktų, pakabintų ant garbės dievo, kurie ilgainiui nu-

puolė drauge su šakomis arba drauge su visu medžiu susmego į žemę.

Dieve sylos ir vainos buvo teip-gi *Zvėrinė*, kuri zenkline teip-gi planetą *Mars* (*Zvėrinė mažoji*).

Teikos sako, kad 13-me šimtmečiuje liet. kunigas *Dangerutis*, pagautas Vidžemio karėje per *Kardininkus* ir laikomas *Cėzių* (*Vendeno*) pylyje, persidurė pats savu kardu. Tą karda Lietuviai atgavę, pašventė savam dievui karės ir, traukdami į kariones, nešėsi jį drauge, idant įpykęs *Kovas* atsikeršintų už mirtį *Dangevučio*.

Ragutis buvo globėju valgių ir gėrimų, o drauge globėju bitininkų ir aludarių. Labiaus buvo garbinamas ant puotų. Jam buvo statomi stabai, šventnamiai ir aukurai, kurie buvo pavesti priežiurai tam tikrų kunigų. *Ragučio* patį, *Ragutienė*, buvo globėja lėbavimu ir vaišių moterių gėmės (*Slg. Koma—Indų Kama—dievystą apsiųryjimo, kurios melsdavę, idant gėrimas neužtroškintų pasigėrėli*). *Ragučio* stabą, negražų, vežiodavo iš namų į namus. Kn. *Lodziata* mirėsis pabaigoje XVII amž. esąs matęs tokį stabą, ir teip aprašo: „su ragučiais ant galvos, akys didelės kaip veršio, sėdi jam ant viršaus, pilvas išpustas; koja viena nulaužta, antrai truksta pusės letenos; bet pusiau likusioji pereina mierą prigimtos ir parodo, kad dievas buvo apsiavęs. Tai-gi ant tokių ilgų letenų, o trumpų blaizdų, stabas galėjo stovėti liuonai be paramos. Abiejų jam truko rankų, buvo nuogas. Pavidalą turėjo jaunikačio, plaukai ant galvos apkarpyti buvo trumpai, ar geriaus sakant, pa-nėšėjo daugiau į kvalduotą kepuraitę negu į plaukus, gymis apvalainas, įžymus, lyg išpurtes, lupos mažos, ant juokimosi suglaustos“.

Anot *Norbuto*, *Ragutis* buvęs dievu raugytų gėrimų, o *Bubilas* (rasi mūsų *Baubas*, o Latvių *Bubulis*) — dievu saldžių gėrimų.

Dantirėžis, dievas dantų, kuriam Lietuviai aukavę medinius dantis, idant tuoju duotų kaulinius kudikiams. Kas pirmą dantį pamatė pas kudikį, turėjo jam duoti kokią-nors dovaną. Tėvai kėlė česnis, vaikams gaunant dantis, ir giedojo giesmes. Naujai gimusius ne visiems rodė, ypač nerodė gražioms ypatoms, idant neužkerėtų; iš to ir priezodis: „Senučiui meluoti, turtingam vogti, o gražiam čerauti“. — Gimdyvė sergėjosi, kad niekas nežinotų apie jos skausmus, nes manė, palagninkę turint už visus žinančius ar prie palago esančius atkentėti. . . .

Vieskeliai ir keleiviai buvo po globa *Kelių dievo* (senovės *Lar viāns, Vibilia*) ar *Guzės* ar *Benties*; anot *Stryjkovskio*, jam aukavo baltas vištas, apsirengę į kelionę, su lazda rankoje, tarbomis ant pečių. Akmens pakelėse buvę jam pašvėstį, ir todėl ant jų sėdosi tulas maldas atkalbeję (akmuo užkeikimo *Kelių dievo*).

Aušlavis (*Aesculapius*) buvęs dievu ligonių, teikų gydytoju. Jį garbinę Lietuviai po įveidyjimu didelio šalčio. Sako buvę žmonės, kurie nešiojęsi už ančio žalčius ir įkalbinėjo žmonėms, kad, mokėdami blėdingus gyvius padaryti neblėdingais, jie moką gydyti visokias ligas. Jie buvę mokytiniais ar garbintojais to dievo. Prusuose buvę sodybos, kur gyveno užkalbėtojai angių. Pas Latvius jis vadinėsi *Auskuts*; sudėdavę *Sambarį* (*Sobarri*) ir pirkdavę meitelį ant aukos laike limpančių ligų. Jeigu ant avių atsiranda lopai nuplikę, be vilnų,

(Toliaus bus.)

Aukos A. Vištaliui.

Per užmanymą P. J. Jonaičio, ta-
po sumesta išsiskirstant nuo apvaikš-
čiojimo S. Daukanto, per sekancius
draugus:

P. J. Jonaitis	25
M. J. Tananevyčia	25
K. Jokubaitis	25
K. Putramentas	25
Rulevyčia	25
St. Leščinskis	25
J. Aleksandravycia	25
A. Olsavskis	40
M. J. Montvila	25
J. Mockus	25
J. Ilgaudas	25
S. Lelesius	25
Smulkosnių	60

Viso labo \$3,75

Buvo \$51,49

Viso \$54,24

3-čias didelis Balius!

Brooklyn, N. Y., 38 kuopos
S.L.A. atsibus 5 lapkričio (No-
vember) subatos vakare; pra-
sidės 7:30. Šmito Caecilia ha-
lėje 101-103 Grand str. Įzen-
ga po 25 c., draugystėms 15 c.
Uzkviečiame visus lietuvius ir
lietuvaiteis ant to vieno iš gra-
žiausių pasilinksminimų, kur
bus muzikė net iš Pilviškių.

Komitetas.

Didelis Metinis Balius!

Allegheny, Pa., parengtas
Lietuvos Sunų dr-stės 23 lap-
kričio, ant Airon halės 353
Sekirs str. Prasidės 7 vakare
ir trauksis iki vėlybos nakties.
Įzenga vyrams 50 c., moterims
dykai. Meilingai užkviečiame
visus vietinius ir aplinkinius
kuoskaitlingiausiai susirinkti
tuompač kad bus puiki muzi-
kė ir kalandant rytojaus pripuola
Padėkavonės diena.

Komitetas.

Hurra Balius!

West Lynn, Mass., Dr-stė
sv. Kozim ero turės savo balių
subatoj, 19 lapkričio švėtainėj
Lasters Hall 34 Andrew gat-
vė. Prasidės 5 val. po pietų.
Uzkviečiame visų aplinkinių
miestelių lietuvių ir lietuvai-
tes kuoskaitlingiausiai susirin-
kti ir pasilinksmininti. Įzenga
vyrams \$1,00, moterims dykai.

Komitetas.

**Balius su dainomis ir
deklemacioms!**

New Haven, Ct., D. L. K.
Vytauto dr-tė parengia ant 12
lapkričio ant salės Turn Hall
139 Court str. Prasidės 7 val.
vakare ir trauksis iki 12 nak-
ties. Graisi lietuviški muzikan-
tai net iš Virbaliaus. Užpra-
šome kuoskaitlingiausiai susi-
rinkti ant to puikaus baliaus.

Komitetas.

NERVIŠKI VYRAI.

Vyrams reikalaujantiems pagalbos
prisiunsiu kopiją garsaus recepto
dykai. Ne C. O. D., ne apga-
vingus vaistus, tikrai
receptą.

Perskaitykite šita pasarga atsargiai.

Šis yra parasytas dėl vyrų, turinčių sugriantį
sistemą per išdykumą savo jaunų dienų. Klau-
syk mano rodo. Perotok gydysis su „sompeli-
nėmis“ gyduolėmis, elektrinėmis diržais, „speci-
aliskomis“ patentuotomis gyduolėmis ir kitokio-
mis apgyvystėmis. Diržas negali tave išgydyti, o
nuolatinis gėrymas ar vaizmas visokių medicinų
sugadys tau vidurius, užnuodys tau sistemą, taip
kad liga stosis nelygydoma.

Daug metų es kentėjau savo jaunystės klai-
das nerviskumą, naktinius tekėjimus, stoka vry-
skumo, silpną atmintį, stoka ambicijos, nera-
mumą, gdingumą, strėnų skaudėjimą, vietinių
muselių ir t. t. kaip pakeisė pirkaui ir vartojau
visokias patentuotas gyduoles ir viską ką tik iš-
girdes. Ant galo buvan priverstas važiuoti į Eu-
ropą pagalbos išsoti pasigarsų daktarą, kuris
mane išgydė.

To daktaro receptą, pagal kurį man vaistai
buvo uzrasyti, as ir dar a turiu pas save. Kaip
tai sunku yra pagyti nuo to ligų as žinau iš paty-
rimo, todėl as noriu ir kitus pagelbėti. Kas man
aprasys savo ligą, as jam padėsiu užpečėtytame
jaiske to recepto kopiją su patarimais dykai. As
lau gavau simtus laisčių is visų šios šalies kraštų
nuo vyrų, kurie raso kad imdami vaistus pagal šį
receptą visiskai pagijo, taip kaip ir as.

Receptas uzrasyti atį raga bet nevodingi vaistai
ir receptas taip parasytas, kad vaistus galima
gauti kiekvienoje geroje aptiekėje už mažus pin-
igus. Gave receptą, jei nenorėsite patį eiti į ap-
tieką užsitenuoti vaistus, tai parasykite man, o as
jums jaus čia Chicagoje pasirūpinti ir prisijūti.
As nesu nei C. O. D. kad išvitioti nuo jus pin-
gus, arba parduoti jums, kurių jį nenorite. Jei-
gu patėmysite mane kame nors neteisingu, galite
tai pagarsinti sitame pėčiame laikraštyje.

Si pasarga gal nebus daugian garsinama, taigi
rašykite man šiandien o tuojais gausite to recep-
to kopiją ir reikalingus patarimus dykai. Šį pa-
siūlymą as galiu atikiti tē jokių jums kaštų.

Adresuokite:
**C. Bentston, P. B. Box 655,
CHICAGO, ILL.**

**H. A. MEDOFF'S
TIKRA
LIETUVIŠKA TRAJANKA**

GENCALISKI IR EUROPIŠKI PHARMACISTAI.
Atkeliavo iš seno krajaus ir apsiestojo po No. 151
Metropolitan Ave., Brooklyn, N. Y. Yra tai tikri
dirbėjai Europiškų ir Amerikoniškų gyduolių. Su-
daro kuogeriausius ir specialiskiausius receptus.
Prilako trajanką kno atskančiausią ir visiskai
tikra lietuviška trajanka. Visi atsisaukimai bus
teisėnagai ir reguliariškai apžūrėti, su visais už-
ganėdinimais. Su guodone.

**H. A. MEDOFF,
151 METROPOLITAN AVE.
BROOKLYN, N. Y.**

**Dr. J. Szliupas,
328 Federal str. Philadelphia, Pa.
47-50-A (Keystone Telephone)**

Ne reklama!

Tiktai pranešimas broliams darbi-
ninkams, kad išėjo nauja, tinkanti
socializmo agitacijai knygutė: „Dėl-
ko lieja žmogus prakaitą?“ (Soci-
jalisto knygynėlis Nr. 1), su paveik-
slėliais. Kaštuoja vienai 10c., 3 uz
25c., 7 uz 50c., 15 uz \$1,00. Teipgi
gaunama įvairiose kalbose socialis-
tiškų ir revoliucijinių raštų ir laik-
raščių. Dėl atsakymo įdėkit uz 2c.
markutę. Atsišaukit pas:

J. O. Szirvydas,
401 E. Main str.
Plymouth, Pa.

Busi užganedintas.

DELKO UŽGANEDINTAS PO PALENG-
VINIMO STRENU SRAUDEJIMO.

Neužsiganėdink sulaikymu, kol
netapsi visai išgydytas.

Jieškok priežastį to viso dieglio ir
rasi pagelbą. Doan's Kidney Pills
išgydo iki paskutinios. Pagelbą vie-
tino žmogaus užtikrina.

Samuel Binney, iš Wilkes-Barre,
Pa., fire boss Lehigh and Wilkes-
Barre Coal Co., gyvenantis po No.
32 N. Wells st., sako:

„Doan's Kidney Pills pagelbėjo
kad aš 1896 m. pagarsinau po laik-
raščius gerumą tų gyduolių. Išgy-
dymas patikrina po sirgimo 8 metų.
Prieš vartojimą Doan's Kidney Pills
skaudėjimas buvo toks didelis mano
strėnose, kad negalėdavau kurpes
pats nusiauti, turėdavau prašyti kad
kas man nuautų. Skaudėjimas ir
niežėjimas kojų davė ir agonizmą.
Mano pati vartotojo Doan's Kidney
Pills su tokia gera pasekme, kad ji
ir mane priverstė pradėti vartoti, aš
norėdamas ją užganėdinti, nuėjęs į
aptieką nusipirkau pakelį. Pradė-
jau vartoti ir į trupų laiką pasida-
riau visai kitas žmogus. Doan's
Kidney Pills atėmė skaudėjimą iš
strėnų ir kojų. Aš užtikrinu kad
kiekvieną, turintį tą ligą, išgydys“.

Parsiduoda visose aptiekose. Pre-
ke 50 c. Foster-Milburn Co Buf-
falo, agentas Suvienytose Valstijose.

Energija dingo? Galvos skaudė-
jimas? Nenormališkumas vidurių?
Skaudėjimą kepenų? Burdock Blood
Bitters atnaujis tave.

Tukstanciai išgelbėta turint Dr.
Thomas Electro Oil namuose kada
reikalinga. Gydo nusideginimą, įsi-
piovimą. Nežiurint kaip senei ko-
sulį turi, Dr. Woods Norway Pine
Syrup išgydys. Nespakainumą ma-
žų vaikų lengvai išgydoma. Doan's
Ointments greitai pagelbsti. Kiek-
vienoj aptiekėj 50 c.

Greita pagelba.

Nuo skaudėjimo vartok Dr. Glen-
no Peace in the Family. Nuo kosu-
lio ir szalczio vartok Dr. Glenn's ko-
sulinį syrūpa. Pagelbstantis ir ne-
iszkadyjantis. Pardouda M. J.
Mrs ir Thos. Zukauckas.

**Balsavimas neturi būti
apleistas.**

Ateiviai ukėtai gali apsergėti savo
šeimyną balsuodami dienoj bal-
savimo už visą republikonišką
nišką tikieta.

Ateinančioj sanvaitėj pripuola rin-
kimai, ir tada tai išgirsime jog repu-
blikonų pergalė visose šios šalies
valstijose 300,000 ateivių ukėtų
balsuos už pilną republikonišką ti-
kietą, nes republikonai jiems padarė
daug gero, k. t.: atidarymas rube-
žiaus ateiviams, apsergėjimas važiuo-
jant į savo tėvynę, uždarymas rube-
žiaus kad negalėtų iš užrubežio at-
gabenti tavorų ir tuomi nesumažintų
šios šalies darbininkų užsiėmimą ir
algą, ir t. t.

Nė vienas iš mūsų tautiečių nepri-
privalo pasilikti nebalavęs šiuose
rinkimuose už pilną republikonišką
tikieta.

Jeigu ne republikonišką partija,
tai da tukstanciai ateivių šiandien
butų laikomi tamsybėj ir nelaisvėj
savo barbariškos valdžios, ir nebutų
kvėpavę liuosybe ši j didžiausioj ant
svieto Respublikoj. Savo tėvynėje
neturėtų jokios laisvės nė valdžios,
bet čionais turi pilną laisvę duoti sa-
vo balsą ant sutaisymo tiesų, ir jų
balsas turi lygią svarbą su paties
prezidento, o jeigu nebalavęs už sa-
vo gerovę, tai jos negalės nė turėti.
Jeigu šios val-tijos tie 300,000
ateivių ukėtų nebalavęs, tai republi-
konų partija nelaimės; bet jie rinki-
mų dienoje nebalavodami, nesivadi-
na ukėtais.

Balsuodami už visus kongresma-
nus savo distriktouose užlaikysime re-
publikonišką partiją. Aprinkdami
visus valstijos senatorius ir reprezen-
tatorius įgysime protekciją, kurią
šios valstijos provos dėl darbininko
duoda.

Jeigu norime sau gerovės, tai bu-
tinai privalome balsuoti už pilną re-
publikonišką tikieta. Pabrėzdami
kryželį viršuje republikoniškame ti-
kieta, atlikisime pareigą ukėto ir gero
republikono.

Nebalsuojantis ukėtas nėra vertas
vadintis šios šalies ukėtu.

Balsavimai atsibus UTARNENKE
8 NOVEMBER.

**Balsuokite už šiuos
kandidatus:**

Prezidentas Theodore Roosevelt.
Vice-Prezi. Char. W. Fairbanks.
Supreme Court John P. Elkin.
Congressman Henry W. Palmer.
Stėto Senator Sterling R. Catlin.

Reprezentatai:

1 District	Edward H. Williams.
2 "	George Ross.
3 "	David P. Reese.
4 "	Griffin E. Jones.
5 "	
6 "	Lorrie H. Holcomb.